Комуністычная партыя большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 270 (5103) СНЕЖНЯ 3 ПАНЯДЗЕЛАК 1934 г. год выдання XVII

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Мы страцілі тав. КІРАВА—жалезнага большэвіка, палкага трыбуна, магутнага кіраўніка мільёнаў пролетарыяў. Але гэта не спыніць ні на секунду наступлення пабеданоснага соцыялізма, у імя якога аддаў сваё жыццё Сергей Міронавіч

НЕЗАБЫВАЕМЫ ПРЫКЛАД РЭВОЛЮЦЫЙНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ тав. КІРАВА БУДЗЕ НАТХНЯЦЬ НАС НА ДАЛЕЙШУЮ БАРАЦЬБУ ЗА ТАРЖАСТВО СОЦЫЯЛІЗМА І МІЖНАРОДНАЙ ПРОЛЕТАРСКАЙ РЭВОЛЮЦЫІ

РОДНЫ ДРУГ, ТАВАРЫШ

Няма Кірава...

Эта трагічная вестка ўскалыхне ўсю краіну. Яна выкліча глыбокі смутак у нашым народзе.

Усе погляды звернуты к берагам Невы, дзе загінуў вялікі палкі трыбун рэволюцыі, салдат комуністычнай партыі, кіраўнік і арганізатар слаўнага ленінградскага пролетарыята.

Кіраў загінуў ад рукі забойцы, падасланага ворагамі рабочага класа. Загінуў на посту адзін з лепшых сыноў краіны, мужны і смелы часавы пролетарскай рэволюцыі, выхаванец Леніна і Сталіна, выдатны дзеяч нашай партыі.

Не хочацца верыць, што навек закрыты вусны натхнёнага комуністычнага агітатара; што мы не пачуем больш яго голасу на партыйных з'ездах, на пленумах, на сходах рабочых, дзе вырашаюцца вялікія і малыя праблемы нашага вялікага і непараўнанага часу. У краіне яшчэ гучыць водгулле яго здзяўляючай прамовы на апошнім XVII партыйным з'ездзе. «Поспехі, сапраўды, у нас велізарныя. Чорт яго ведае, калі па-чалавечу сказаць, так хочацца жыць і жыць. На самой справе паглядзіце, што робіцца»... і ў Вялікім крэмлёўскім палацы яшчэ носіцца водгулле бурнай авацыі, наладжанай з'ездам гэтаму любімцу партыі.

Асірацела трыбуна... Краіна страціла лепшага народнага трыбуна, палкага, бясстрашнага рэволюцыянера, бліжэйшага саратніка, вучня і друга вялікага Сталіна.

Глыбокі боль... Вялікі смутак...

Цяжка паверыць, што смерць наклала сваю маску на гэты высечаны з граніту твар — адлюстраванне стойкасці, непахіснасці, вернасці сцягу комунізма, вернасці кроўным інтарэсам працоўных. Але факт неўмольны. Кірава няма.

Подлая рука ворага абарвала залатую ніць у ткані рэволюцыі. Ворагі яшчэ падкрадваюцца к лагеру рэволюцыі, каб з-за вугла жалкім стрэлам заглушыць роў гісторыі.

Тройчы агідныя і праклятыя. Тройчы ненавісныя і асуджаныя.

Рэволюцыя непераможна. Яна бяссмертна. Загінуў баявы камандзір, астаўся ленінскі штаб. Загінуў часавы, асталася армія. Вялікая армія барацьбітоў за соцыялізм.

Схілім над прахам Сергея Міронавіча Кірава нашы сцягі, авеяныя блескам і перамогамі ўсё сакрушаючай на сваім шляху пролетарскай рэволюцыі.

Разам з Ленінградам уся краіна схіляе абнажоную галаву над пробам таварыша Кірава. Мы пронясем яго гроб у Маскву, у сталіцу соцыялізма, на Красную плошчу, к мазалею Леніна—вызваліцеля чалавецтва, да Крэмлёўскай сцяны вялікіх і слаўных магіл барацьбітоў за справу рабочых і сялян. І працоўныя нашага вялікага працоўнага Саюза скажуць:

— Таварыш Кіраў! Ты жыў, змагаўся і загінуў за справу Леніна — Сталіна, за справу прыгнечаных і абязздоленых, за веліч Совецкага Саюза, за соцыялізм. Прадаўжаючы свой рэволюцыйны шлях, пад кіраўніцтвам твайго выхавацеля і нашага правадыра Сталіна, мы свята захаваем памяць аб тваім слаўным жыцці рэволюцыянера —ленінца — сталінца. Па тваіх стапах пойдуць новыя катэгорыі большэвікоў.

Вечная табе памяць, Сергей Міронавіч. Родны, друг, таварыш.

Рэдакцыя «Праўды».

ЦЭНТРАЛЬНАМУ КАМІТЭТУ ВКП(б); ЛЕНІНГРАДСКАМУ КАМІТЭТУ ВКП(б)

Усесаюзны Цэнтральны Совет Прафесіянальных Саюзаў выказвае свой найглыбейшы жаль па поваду цяжкай утраты, пасцігшай партыю і рабочы клас, трагічнай смерці аднаго з лепшых сыноў нашай партыі, баявога саратніка Леніна і Сталіна, любімага правадыра ленінградскага пролетарыята, **Сергея Міронавіча Кірава.** Тав. Кіраў загінуў на сваім слаўным посту ад рукі гнуснага агента ворагаў пролетарскай рэволюцыі. Гераічнае жыццё тав. Кірава беззаветна аддаўшага ўвесь свой арфамадны талант, сілы і жыццё справе комуністычнай партыі і пролетарскай рэволюцыі, паслужыць прыкладам многім тысячам маладых барацьбітоў, якія змагаюцца пад кіраўніцтвам партыі за справу соцыялізма.

Мы запэўняем, што многамільённыя масы членаў прафесіянальных саюзаў, увесь рабочы клас нашай краіны адкажуць на гэту найцяжэйшую страту партыі і пролетарыята яшчэ больш моцным згуртаваннем усіх сваіх сіл вакол Ленінскага ЦК і нашага Сталіна.

ЦЭНТРАЛЬНАМУ І ЛЕНІНГРАДСКАМУ АБЛАСНОМУ І ГАРАДСКОМУ КАМІТЭТАМ ВКП(б)

Выканаўчы камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала разам з пролетарыямі, калгаснікамі, усімі працоўнымі СССР, разам з пролетарыямі ўсяго свету глыбока сумуе па поваду смерці тав. СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА,

аднаго з лепшых кіраўнікоў ВКП(б) і саратніка Леніна і Сталіна, загінуўшага ад рукі гнуснага агента ворагаў пролетарскай дыктатуры.

Прыклад жыцця тав. Кірава, жыцця благароднага, незгібаемага пролетарскага рэволюцыянера — інтэрнацыяналіста, магутнага пролетарскага трыбуна, будзе натхняць мільёны працоўных і прыгнечаных ва ўсім свеце на барацьбу супроць фашызма, рэакцыі, імперыялістычнай вайны, за сцяг комуністычнага Інтэрнацыянала.

ВЫКАНКОМ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА.

СВЕТЛАЙ ПАМЯЦІ КІРАЎНІКА, ДРУГА І ТАВАРЫША

Подлай рукой ворага рабочага класа забіт тав. **СЕРГЕЙ МІРОНАВІЧ КІРАЎ,** верны сын і выдатны дзеяч нашай большэвіцкай партыі.

Усё сваё слаўнае жыццё тав. Кіраў аддаў рабочаму класу. У царскім падполлі, у дні Окцябра, на франтах грамадзянскай вайны, у сваёй рабоце ў **Баку, Владзікаўказе, Астрахані** тав. Кіраў быў незгібаемым барацьбітом за справу партыі, за справу Леніна-Сталіна. Уся партыя і ўсе працоўныя нашай краіны з найвялікшым сумам сустрэлі вестку аб смерці тав. Кірава.

Мы, працаваўшыя пад непасрэдным кіраўніцтвам тав. Кірава, з асобым болем перажываем утрату нашага дарагога Міроныча.

З імем тав. Кірава неразрыўна звязана жыццё і работа ленінградскіх большэвікоў, усіх рабочых і работніц гор. Леніна. З імем тав. Кірава звязаны нашы перамогі і заваёвы за апошнія 9 год, слаўны шлях барацьбы за генеральную лінію нашай партыі і яе Цэнтральнага Камітэта.

У нашых баявых радах няма больш Міроныча, няма больш Кірава, няма больш таго, хто быў жывым увасабленнем большэвіцкай партыйнасці, для каго ў жыцці не было нічога больш святога, чым беззаветная адданасць справе вызвалення працоўных, нічога больш высокага, чым званне члена комуністычнай партыі.

Палкі і бясстрашны пролетарскі рэволюцыянер, ён з найвялікшай любоўю і чуласцю падыходзіў да штодзённых патрэб працоўных. Яго ведалі і горача любілі ўсе працоўныя нашага вялікага горада, бачачы ў ім свайго блізкага, дарагога правадыра і таварыша.

Таварыш Кіраў натхняў усю нашу работу па будаўніцтву новага, шчаслівага соцыялістычнага жыцця. Наша прамысловасць, наша сельская гаспадарка, культурнае будаўніцтва, індустрыяльнае развіццё Поўначы, распрацоўка і асваенне глебавых багацтваў Ленінградскай вобласці — усім гэтым мы ў велізарнай меры абавязаны кіраўніцтву тав. Кірава.

Няма ні аднаго кутка нашай будоўлі, дзе-б рабочы, работніца, калгаснік, інжынер, настаўнік, навуковы работнік не адчувалі-б беражлівай і любоўнай увагі да справы з боку тав. Кірава, яго сяброўскай дапамогі і парады, накіроўваўшых усю работу.

Таварыш Кіраў не ведаў сумненняў і ніколі не страшыўся труднасцей у рашэнні вялікіх задач, пастаўленых партыяй. Ён быў сапраўдным ленінцам, верным і непахісным вучнем тав. Сталіна.

Ён злучаў у сабе жалезную стойкасць і большэвіцкую страснасць рэволюцыянера з радкай прастатой і задушэўнасцю.

Ён быў сапраўдным правадыром рабочых мас, палкім народным трыбунам.

Пад кіраўніцтвам тав. Кірава ленінградская партыйная арганізацыя разбіла антыленінскую апазіцыю і дасягнула небывалага згуртавання вакол Цэнтральнага камітэта, вакол тав. Сталіна.

Тав. Кіраву, яго асабістым якасцям кіраўніка, большэвіка мы перш за ўсё абавязаны той большэвіцкай арганізаванасцю, дысцыплінаванасцю, той атмасферай таварыскай спайкі, якая існуе ва ўсіх звяках нашай партыйнай арганізацыі.

Мы панеслі неўзнагародзімую ўтрату. Але рады ленінградскіх большэвікоў, рабочых і работніц нашага горада непахісны. Мы будзем следаваць светламу прыкладу тав. Кірава. Мы будзем нястомна выхоўваць у кожным працоўным беззаветную адданасць змагацца за справу соцыялізма, як жыў і змагаўся тав. Кіраў.

Незабываемы прыклад рэволюцыйнай дзейнасці тав. Кірава будзе натхняць нас на далейшую барацьбу за торжэства соцыялізма і міжнароднай пролетарскай рэволюцыі.

Цясней рады вакол нашай большэвіцкай партыі і яе Цэнтральнага камітэта, вакол нашага правадыра і настаўніка тав. Сталіна!

Чудаў, Угараў, Ірмпіо, Кадецкі, Струппе, Позарн Алексеў П., Смародзін, Алексеў І. Нізеўцоў, Шапашнікава, Кацперэў, Белоў, Славін, Собалеў, Освенскі, Грышын, Галпер, Медзведзь, Волпіт, Бушуеў, Белцкі, Редзіонаў, Шульман, Хіласпаўскі, Кацмаў, Свешнікаў, Свешнікаў, Будзённы, Родзенкоў, Сарокін, Цвяноў, Нарапёў, Зерноў, Емельянаў, Назарэнка, Іваноў А., Вейшля, Шастакоў, Багданаў М.

Ад урадавай камісіі па арганізацыі пахавання таварыша КІРАВА

УРАДАВАЯ КАМІСІЯ ПА АРГАНІЗАЦЫІ ПАХАВАННЯ ТАВАРЫША С. М. КІРАВА ПАВЕДАМЛЯЕ, ШТО ГРОБ З ЦЕЛАМ ТАВ. СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА УСТАНОЎЛЕН У ПАЛАЦЫ ЎРЫЦКАГА. ДОСТУП К ГРОБУ З 6 ГАДЗІН ВЕЧАРА 2-га СНЕЖНЯ.

ЗАВОДЫ І ФАВРЫКІ, КАЛГАСЫ І СОЎГАСЫ, АРГАНІЗАЦЫІ І УСТАНОВЫ ВЫЛУЧАЮЦЬ СВАІХ ПРАДСТАЎНІКОЎ У ГАНАРОВУЮ ВАРТУ, ЗГОДНА СПЕЦЫЯЛЬНЫХ УКАЗАННЯЎ КАМІСІІ.

УРАДАВАЯ КАМІСІЯ.

Паведамленне Народнага камісарыята ўнутраных спраў СССР

Данымі папяроднага следства ўстаноўлена, што прозвішча злодзея, забойцы таварыша Кірава—**Нікалаеў Леанід Васільевіч** 1904 года нараджэння, былы служачы Ленінградскай РСІ.

Следства прадаўжаецца.

Ленінградскаму абкому ВКП(б) і аблвыканкому

Рабочыя, калгаснікі і ўсе працоўныя Совецкай Беларусі разам з вамі і ўсёй совецкай краінай выказваюць глыбокі жаль па поваду цяжкай утраты нашай партыі і совецкай дзяржавы ў асобе т. Кірава, аднаго з бліжэйшых саратнікаў правадыра партыі і рабочага класа таварыша **СТАЛІНА.**

Гнуснае злодзейства класавага ворага глыбока патрасло ўсіх працоўных Совецкай Беларусі.

У адказ на гэта злодзейства рабочыя, калгаснікі і працоўныя Совецкай Беларусі яшчэ цясней згуртуюць свае рады пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі і свайго любімага правадыра таварыша Сталіна і па прыкладу загінуўшага ад варожай рукі т. Кірава аддана, смела, цвёрда і ўпэўнена будуць прадаўжаць баявы шлях у барацьбе за соцыялізм, у бязлітаснай барацьбе супроць усіх ворагаў партыі і совецкай дзяржавы.

ПРЭЗІДЫУМ ЦВК БССР.

Справа партыі будзе пераможна расці

Партыя панесла найцяжэйшую ўтрату. Лепшы большэвік, бясстрашны пролетарскі баец, непахісны **Сергей Кіраў** загінуў ад рукі падасланага забойцы — ворага рабочай справы.

Нам, бліжа ведаўшым тав. Кірава, гэтага лепшага сына нашай вялікай партыі, любімага мільёнамі пролетарыяў і калгаснікаў, асабліва цяжка гэта страта. З радоў вырван баец, кіраўнік, блізкі, родны, любімы Сергей Міронавіч.

Дарагі тав. Кіраў! Тваё жыццё, барацьба, беззаветная адданасць ленінскай партыі, рабочаму класу будзе заўсёды нам прыкладам таго, як большэвік павінен жыць і змагацца за справу Леніна-Сталіна.

Справа нашай партыі, твая справа, тав. Кіраў, будзе пераможна расці, кіруемая нашым ЦК, дарагім, блізкім, вялікім **Сталінам.**

КАСІОР	БАЛІЦКІ	ЧУВЫРЫН	ДЗЕМЧЭНКА
ПОСТЫШЭЎ	ПАПОЎ	ШЭЛЕХЕС	ЧАРНЯЎСКІ
ЛЮБЧЭНКА	ЗАТОНСКІ	ХАТАЕВІЧ	МАРКІТАН
ПЕТРОЎСКІ	ШЛІХТЭР	САРКІСАЎ	БУЛАТ
ЯКІР	СУХАМЛІН	ВЕГЕР	

Прэзідыум Ленінградскага абласнога Выканаўчага камітэта совета рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў, з глыбокім жалем паведамляе ўсіх працоўных Ленінградскай вобласці, што 1 снежня ў Ленінградзе ад подлай рукі найміта класавага ворага загінуў любімы кіраўнік працоўных Ленінграда і Ленінградскай вобласці, сакратар і член Палітбюро ЦК ВКП(б), сакратар Ленінградскага абласнога і гарадскога камітэтаў ВКП(б), член прэзідыума Ленінградскага абласнога выканаўчага камітэта **СЕРГЕЙ МІРОНАВІЧ КІРАЎ.**

Прэзідыум аблвыканкома верыць, што памяць аб С. М. Кіраве і прыклад яго нястомнай барацьбы за соцыялізм будзе натхняць усіх працоўных Ленінградскай вобласці на далейшую барацьбу за канчатковую перамогу соцыялізма.

ПРЭЗІДЫУМ ЛЕНІНГРАДСКАГА АБЛАСНОГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТА СОВЕТА РАБОЧЫХ, СЯЛЯНСКІХ І ЧЫРВОНААРМЕЙСКІХ ДЭПУТАТАЎ.

Рэзалюцыя крэйсера „Аўрора"

ЛЕНІНГРАД, 2 снежня. (БЕЛТА). Цяжкая ўтрата насцігла нашу партыю: ад рукі класавага ворага загінуў **Сергей Міронавіч Кіраў.** Асабісты склад чырвонасцяжнага крэйсера «Аўрора» разам з партыяй і працоўнымі ўсёй нашай краіны з глыбокім жалем сустрэў паведамленне аб заўчаснай гібелі любімага саратніка і друга вялікага Сталіна—непахіснага большэвіка.

Класавы вораг не склаў зброі, вядзе жорсткую барацьбу, скарыстоўваючы гнусны метад страляць з-за вугла ў лепшых сыноў нашай партыі і рэволюцыі. Няма літасці да класавага ворага. Разам з працоўнымі горада Леніна мы патрабуем суровага пакарання забойцы. Мы абавязваемся ўдзесяцярыць нашу рэволюцыйную пільнасць, мацаваць жалезную рэволюцыйную дысцыпліну, бездакорна несці нашы ваенныя вахты, удасканальваць баявую і палітычную падрыхтоўку і яшчэ больш зорка ахоўваць рубяжы нашай соцыялістычнай радзімы.

Чырвонасцяжны крэйсер «Аўрора» схіляе слаўны баявы чырвоны сцяг, заваяваны ў кастрычніку 1917 года, над пробам барацьбіта за справу комунізма, лепшага друга, трыбуна і арганізатара ленінградскіх большэвікоў **тав. С. М. КІРАВА.**

ЦЭНТРАЛЬНАМУ КАМІТЭТУ ВКП(б)—тав. СТАЛІНУ ЛЕНІНГРАДСКАМУ АБЛАСНОМУ І ГАРАДСКОМУ КАМІТЭТАМ ВКП(б)

Рука забойцы сразіла Кірава, мужнага вадзіцеля, байца, палкага комуніста, правадыра працоўных горада Леніна і лепшага з лепшых членаў партыі і краіны.

Гора ворагам, накіраваўшым і падняўшым руку супроць рэволюцыі, соцыялізма, дыктатуры пролетарыята, супроць нашай вялікай радзімы.

Нянавісць — насустрач нянавісці. Клас супроць класа. Ні на мінуту не забудзем гэтага.

Мы ідзем пад сталінскім сцягам барацьбы за соцыялізм, і неміну ча наша перамога.

Разам з усёй вялікай комуністычнай партыяй, разам з усімі працоўнымі совецкія пісьменнікі змыкаюцца вакол штаба рэволюцыі — ленінскага ЦК партыі.

ПРАЎЛЕННЕ ЛЕНІНГРАДСКАГА САЮЗА СОВЕЦКІХ ПІСЬМЕННІКАЎ:

Ніналай Ціханаў, Алексей Талстой, Кастанцін Федзін, Анатолій Гарэлаў, Сергей Семёнаў, Міхаіл Слонімскі, Міхаіл Казакоў, Александр Пракоф'еў, Леанід Собалеў, Барыс Лаўрэнеў, Юрый Тынянаў, Ольга Форш, Аляксандр Камегулаў, Аляксандр Чаплыгін, Н. Свірын, Міхаіл Зошчанка, Ва сілій Салнаў,, Олег Адамовіч, Васілій Рэльцэвіч, Сяргей Маршак.

ЦЯЖКАЯ ЎТРАТА

ЛЕНІНГРАД, 2 снежня. (БЕЛТА). У Акадэміі Навук адбыўся многалюдны жалобны мітынг, прысвечаны памяці т. Кірава. Сход прыняў рэзалюцыю, у якой гаворыцца:

«Акадэмікі, навуковыя работнікі, рабочыя і служачыя Акадэміі Навук СССР (у Ленінградзе) выказваюць свой найвялікшы жаль па поваду цяжкай утраты любімага правадыра, аддаўшага ўсё сваё яркае і слаўнае жыццё барацьбе за справу рабочага класа, за пабудову соцыялістычнага грамадства.

Мы ніколі не забудзем тую выключную дапамогу, тую неаслабную ўвагу, якую нязменна аказваў нам у нашай навуковай рабоце наш друг і правадыр тав. Кіраў. Цяжкая наша страта, але няма тых сіл, якія могуць спыніць пабеданосныя крокі пролетарскай рэволюцыі. Мы патрабуем бязлітаснай кары гнусным забойцам. На подлы ўдар контрэволюцыянерам адкажам яшчэ большым згуртаваннем сваіх радоў пад сцягам нашай большэвіцкай партыі і яе правадыра тав. Сталіна».

Масква, ЦК ВКП(б), СНК Саюза, ЦВК Саюза

Совет Народных Камісараў БССР і ўсе працоўныя Беларусі разам з усім рабочым класам Саюза выказваюць глыбокі жаль з выпадку смерці аднаго з лепшых саратнікаў таварыша Сталіна—**Сергея Міронавіча Кірава** ад здрадніцкай рукі ворагаў нашай вялікай радзімы.

Рабочыя, калгаснікі і працоўныя БССР запэўняюць ленінскі ЦК, што на злодзейскі ўчынак ворагаў адкажуць яшчэ большай згуртаванасцю вакол партыі большэвікоў, вакол правадыра рабочага класа і партыі **таварыша Сталіна.**

Старшыня Соўнаркома БССР ГАЛАДЗЕД.

ПРЭЗІДЫУМУ ЦВК СССР

Прэзідыум ЦВК БССР выказвае свой глыбокі жаль па поваду цяжкай утраты партыі, рабочага класа і ўсіх працоўных нашай вялікай совецкай краіны ў асобе загінуўшага ад рукі класавага ворага т. **КІРАВА** — аднаго з бліжэйшых саратнікаў правадыра партыі і рабочага класа т. **СТАЛІНА.**

Гэта цяжкая ўтрата глыбока патрасла ўсіх працоўных. Рабочыя, калгаснікі і працоўныя Совецкай Беларусі ўвекавечаць светлую памяць т. Кірава шляхам яшчэ больш цеснага згуртавання сваіх радоў пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі і свайго любімага правадыра тав. Сталіна, новым уздымам соцыялістычнага спабор ніцтва і ўдарніцтва ў барацьбе за соцыялізм, яшчэ большым узмацненнем большэвіцкай пільнасці і бязлітаснай барацьбы з усімі ворагамі совецкай дзяржавы.

ПРЭЗІДЫУМ ЦВК БССР.

Ленінград, Абкому ВКП(б), Лексовету

Совет Народных Камісараў Беларусі разам з усімі рабочымі, калгаснікамі і працоўнымі БССР выказвае глыбокі жаль з выпадку цяжкай утраты, пасцігшай пролетарыят Ленінграда і працоўных усяго нашага Саюза — смерці кіраўніка ленінградскіх большэвікоў і сакратара ЦК ВКП(б), лепшага саратніка таварыша Сталіна — **СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА.**

Совет Народных Камісараў Беларусі ўпэўнены, што на нечуванае злодзейнае нападзенне лепшых ворагаў пролетарыят горада Леніна адкажа яшчэ большай згуртаванасцю вакол ВКП(б), правадыра рабочага класа і яго комуністычнай партыі **таварыша Сталіна.**

Таварышы рабочыя горада Леніна! Яшчэ вышэй сцяг Леніна—Сталіна! Уперад на завяршэнне будаўніцтва соцыялізма!

Старшыня Соўнаркома Беларусі ГАЛАДЗЕД.

ЦК ВКП(б) т. СТАЛІНУ

Большэвікі і працоўныя масы сталіцы Беларусі разам з усёй партыяй і працоўным нашай вялікай радзімы бязмежна скарбяць аб нечаяротнай утраце.

Большэвікі разам з працоўнымі гор. Менска ў гэтыя мінуты цяжкай утраты **Сергея Міронавіча** заўяляюць, што яны, уліваючы ў рады нашай партыі лепшых сыноў рабочага класа, яшчэ цясней згуртуюцца вакол ленінскай партыі, вакол ленінскага ЦК і любімага таварыша Сталіна для далейшай непрымірымай барацьбы з ворагамі рабочага класа за справу Маркса-Леніна-Сталіна, за перамогу соцыялізма ва ўсім свеце.

Менскі гаркам КП(б)Б.

СПАЧУВАННЕ УРАДА МАНГОЛЬСКАЙ НАРОДНАЙ РЭСПУБЛІКІ

Старшыня совета міністраў Мангольскай народнай рэспублікі г. Гендун, міністры т. т. Чойбалсан, Менда і Дашы-Чарыў і старшыня совета прафесіянальных саюзаў Манголіі г. Яндан паслалі другога снежня тав. Сталіну і Палітбюро ЦК ВКП(б) пісьмо, у якім ад імя народна-рэволюцыйнай партыі, урада і арацтва Мангольскай народнай рэспублікі, а таксама ад свайго імя выказваюць глыбокае спачуванне з поваду забойства т. Кірава.

СПРАВУ, ЗА ЯКУЮ ЗМАГАУСЯ тав. КІРАУ, БУДУЦЬ ПРАДАУЖАЦЬ МІЛЬЁНЫ

Н. БУХАРЫН

УЗМОЦНІМ КЛАСАВУЮ ПІЛЬНАСЦЬ

ЗАВОД ІМЯ ВАРАШЫЛАВА

Давядаўшыся аб гнусным здрадніцкім забойстве любімейшага кіраўніка большэвікоў і рабочых Ленінграда і ўсяго Совецкага Саюза тав. Кірава, мы, рабочыя завода імя Варашылава, выказваем сваю пролетарскую нянавісць і пагарду подламу ворагу, агенту фашызма.

Подлым наймітам фашызма не ўдасца спыніць пераможнае шэсце соцыялізма.

У адказ на агіднае забойства нашага любімага Кірава цясней згуртуем рады вакол ВКП(б), вакол тав. **СТАЛІНА.**

Узмоцнім класавую пільнасць, умацуем пролетарскую дыктатуру. **Справу тав. Кірава будуць прадаўжаць мільёны.**

Смерць ворагам рабочага класа!

Наша палкае прывітанне рабочым Ленінграда!

Няхай жыве ВКП(б), няхай жыве любімы Сталін!

ПАБУДУЕМ УДАРНУЮ АВІЯЭСКАДРЫЛЬЮ ІМЯ КІРАВА

ЗАВОД ІМЯ МЯСНІКОВА

Патрасаючая вестка аб подлым забойстве кіраўніка ленінградскіх большэвікоў тав. КІРАВА яшчэ зранку абляцела ўсе цэхі завода імя Мяснікова. У 12 гадзін дня ў механічным цэху сабралася 850 рабочых. Жалобны мітынг адкрыў парторг тав. Колесаў. Аб вялікай утраце паведаміў тав. МІШЫН.

Слова просіць брыгадзір першага аддзялення завода, чырвоны партызан тав. РУСЕЕЎ.

— Асабліва цяжка, — гаворыць ён, — прымірыцца з думкай аб забойстве тав. Кірава, тым, хто асабіста ведаў яго. Памятаю я тав. Кірава, калі ён быў у 1922 годзе ў горадзе Баку. Горад пасля інтэрвенцыі быў яшчэ поўны агентамі міжнароднай контррэволюцыі, эсэрамі і таму партыя паслала туды асабліва стойкіх і выдатных большэвікоў. Тав. Кіраў тады быў членам рэвваенсавета асобай каўказскай арміі і камендантам горада Баку. Я працаваў у той час памочнікам каменданта Бакінскага чыгуначнага вузла. Памятаю рашучасць і стойкасць тав. Кірава ў барацьбе з контррэвалюцыяй і разам з тым гарачую адзыўлівасць да таварышоў па агульнай справе.

— І вось сёння, — гаворыць тав. Русеў, — калі рукой класавага ворага тав. Кіраў забіт, мы, старыя кадравікі, удзельнікі грамадзянскай вайны, запэўняем партыю і ўрад: **БУДЗЕМ ЯШЧЭ БОЛЬШ ПІЛЬНЫМІ ДА ПРОШУКАЎ КЛАСАВАГА ВОРАГА**, а калі патрабуюць абставіны, то ўсе як адзін станем пад вінтоўку і грудзьмі адстаім нашу дарагую радзіму.

У аднадушна прынятай рэзалюцыі мяснікоўцы заявілі: «Абавязваемся поўнасцю здаць ваенна-тэхнічны экзамен да VII з'езда советаў. Ператворым наш завод у крэпасць абароны краіны. УНОСІМ ПРАПАНОВУ ПАЧАЦЬ ЗБОР СРОДКАЎ НА ПАБУДОВУ УДАРНАЙ ПАВЕТРАНАЙ ЭСКАДРЫЛЬІ ІМЯ ТАВ. КІРАВА.

СПРАВА т. КІРАВА БУДЗЕ ДАВЕДЗЕНА ДА ПЕРАМОЖНАГА КАНЦА

ДРУКАРНЯ ІМЯ СТАЛІНА

У цэхах друкарні сёння незвычайная цішыня. З першай старонкі газеты на кожнага рабочага з жалобнай рамкі глядзіць дарагі твар кіраўніка рабочага класа, сакратара ЦК ВКП(б), любімага таварыша СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА.

Стары рабочы-наборшчык, прайшоўшы агонь грамадзянскай вайны, лепшы ўдарнік тав. ГЕРАСІМОВІЧ ніяк не можа падабраць патрэбныя словы, каб выказаць жаль, ахапіўшы ўсіх рабочых. Яшчэ і яшчэ раз успомніў ён дарагога Кірава, але слёзы душылі яго і ён заплакаў.

— Не магу, таварышы.

Яго месца заняў наборшчык тав. ФРЫДМАН, які, хвалюючыся, заявіў:

— Наш вялікі Саюз у жалобе, але няхай не думаюць подлыя забойцы, што яны могуць затрымаць наша соцыялістычнае будаўніцтва.

У прынятай рэзалюцыі сталінцы заявілі:

— Мы абнежаем галовы перад свежай труной любімага правадыра і клянёмся, што справа, за якую змагаўся і загінуў тав. Кіраў, будзе даведзена да пераможнага канца.

ЯШЧЭ ЦЯСНЕЙ ЗГУРТУЕМ РАДЫ ВАКОЛ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ, ЛЕНІНСКА А ЦК НА ЧАЛЕ З ВЯЛІКІМ ПРАВАДЫРОМ СУВЕТНАГА ПРОЛЕТАРЫЯТА ТАВ. СТАЛІНЫМ.

НЯСТОМНАЯ БАРАЦЬБА ЗА ПЕРАМОГУ СОЦЫЯЛІЗМА—ЛЕПШЫ ПОМНІК тав. КІРАВУ

ЭЛЕКТРАСТАНЦЫЯ

Сыры і халодны вецер трэпле вясы на галовах. Маўчанне прадаўжаецца ўсяго толькі мінуту, але якая яна стамляюча-цягучая. Цяжар утраты давіць на людзей. Твары пакурыць, моцна сціснуты губы. Людзі гатовы да барацьбы.

Не ўпершыню ворагі рабочага класа падымаюць рукі на яго правадыроў.

Валадарскі... Урыцкі... Вароўскі... Войкаў... Іх імёны зноў і зноў паўстаюць у памяці зараз, калі забіт Кіраў — бліжэйшы саратнік правадыра сусветнага пролетарыята тав. Сталіна.

Успыхваецца 1918 год. Контррэволюцыя падымае галаву. На франтах — няўдачы, у тылу — адзін за другім раздаюцца стрэлы, накіраваныя ў мозг і серца Окцябрскай рэволюцыі — ў Уладзіміра Ільіча. Тады мы былі вельмі слабыя і ўсё-ж стрэлы ворагаў не зламалі нашай волі да перамогі.

Цяпер не тое. Совецкі Саюз ўжо не жабрацкая, галодная краіна, інтэрвенты не гаспадараць на нашай тэрыторыі і калі ў Смольным і прагрымеў стрэл, хоць і панеслі мы цяжкую ўтрату, але мы непераможны.

Цяжка сустракаць вестку аб гібелі аднаго з перадавых байцоў партыі, бо няма ў пролетарыята нічога больш блізкага і роднага, чым наша комуністычная партыя. Вось чаму так сціснуты сёння зубы, вось чаму на вачах выступаюць слёзы.

Але рабочыя электрастанцыі ведаюць, чым адказаць забойцам. Барацьба за поўную перамогу справы соцыялізма — вось лепшы помнік т. Кіраву. Гэту барацьбу рабочыя і ІТР абавязаліся нястомна весці, выконваючы вытворчы фінансавы план прадпрыемства. Гэту барацьбу яны вядуць, працягваючы руку брацкай дапамогі іспанскім рабочым у відзе адлічэння чатырохгадзіннага заработку. Гэту барацьбу яны вядуць, ідучы з жалобнага мітынгу на тэхнічную вучобу.

Не, вораг зноў пралічыўся. Мы ў жалобе, але не падаем духам. Сцяг барацьбы за соцыялізм па-ранейшаму развіваецца над нашай краінай.

НАША ПАРТЫЯ НЕПЕРАМОЖНА

ЗАВОД „БОЛЬШЭВІК"

Сумнае паведамленне аб гібелі ад варожай кулі бясстрашнага рэволюцыянера, любімага ўсёй нашай партыяй тав. С. М. Кірава ўскалыхнула ўвесь рабочы калектыў завода «Большэвік». З хвалюючай прамовай на жалобным сходзе выступіла старая работніца тав. Хвашчэўская.

Тут-жа на сходзе тав. Хвашчэўская і Міньковіч падаюць заявы ў партком аб прыняцці ў спачуваючыя і даюць абавязацельства, што яны аддадуць усё жыццё за справу, за якую змагаўся тав. Кіраў.

З залы раздаюцца галасы: «Наша партыя, якою кіруе жалезны чалавек таварыш Сталін, непераможна!».

Рабочыя вынеслі пастанову з хадайніцтвам перад гаркомам партыі аб наданні лепшаму цэху завода — першаму хромаваму — звання імя лепшага большэвіка, барацьбіта за рэволюцыю тав. Кірава.

НЕ ПАХІСНУЦЦА СТАЛЁВЫЯ РАДЫ ПАРТЫІ

ФАБРЫКА „ОКЦЯБР"

Моўчкі збіраліся на мітынг. У напружаных тварах няўцешны горыч цяжкай утраты, глыбокае абурэнне і гнеў.

Цяжкія словы свідруюць сэрцы.

— Загінуў ад варожай кулі выдатны і любімы кіраўнік нашай партыі, настомны змагар, непахісны стойкі барацьбіт, верны саратнік таварыша Сталіна СЕРГЕЙ МІРОНАВІЧ КІРАЎ.

Гукі жалобнага маршу пранізваюць наскрозь.

Кароткія выступленні. Агнём дышуць словы.

— Не пахіснуцца сталёвыя рады нашай партыі.

— На месцы дарагога Сергея Міронавіча стануць тысячы, мільёны.

І вось два белыя лісточкі, крывыя, але-ж выразныя літары: «Просім прыняць нас кандыдатамі партыі — ЛЯЎКОЎ, МАЛЫШКА».

Сотні ўдарнікоў, знатныя людзі, лепшыя сыны нашай соцыялістычнай радзімы папоўняць рады нашай партыі.

Старыя рабочыя ХЕЙФЕЦ, ЧАРТКОВА падаюць заявы аб прыёме ў групу спачуваючых.

Ніхто не можа спыніць пераможны рух мільёнаў да соцыялізма.

НАШЫМ ВОРАГАМ НЕ УДАСЦА РАССТРОІЦЬ РАДЫ РАБОЧАГА КЛАСА І ЯГО ПАРТЫІ

ДРУКАРНЯ „ЗВЯЗДЫ"

Учора ў абедзены перапынак усе рабочыя друкарні на жалобным сходзе выказалі сваё абурэнне подлым забойствам тав. Кірава, які загінуў на баявым посту ад рукі класавага ворага.

— Пролетарыят страціў аднаго з баявых арганізатараў ленінскай партыі, аркага трыбуна рэволюцыі, вернага і стойкага саратніка вялікага Сталіна, — заявілі ў сваіх выступленнях рабочыя. Ахопленыя жалем разам з пролетарыятам і працоўнымі ўсёй нашай краіны і ўсяго свету над труной таварыша Кірава, мы заяўляем:

— Няхай ведаюць і памятаюць класавыя ворагі, што нікому не ўдасца ўнесці мітусні ў рады нашай вялікай партыі, у рады нашага непераможнага рабочага класа. Ага пяючы галовы, мы клянёмся, што справа, за якую змагаўся і загінуў тав. Кіраў, будзе даведзена да канца.

Вышэй сцяг пролетарскай дыктатуры! Шчыльней рады вакол ЦК ВКП(б), нашага любімага правадыра тав. Сталіна!

На мітынгу памяці т. Кірава на зав. Мяснікова.

МЫ БУДЗЕМ СЛЕДАВАЦЬ ПРЫКЛАДУ АДДАНАГА БАРАЦЬБІТА ЗА СОЦЫЯЛІЗМ т. КІРАВА

Беларуская Акадэмія Навук

Мы, работнікі Беларускай Акадэміі Навук, партыйныя і беспартыйныя, перад адкрытай труной тав. Кірава запэўняем партыю і яе ЦК, што будзем следаваць прыкладу аддапага барацьбіта за соцыялізм тав. Кірава і яшчэ больш узмоцнім нашу барацьбу за канчатковае выкарчоўванне ўсіх ворагаў рабочага класа, за пераможнае завяршэнне пабудовы соцыялізма.

Яшчэ шчыльней згуртуем нашы рады вакол нашай партыі, вакол яе ЦК, вакол нашага любімага кіраўніка тав. Сталіна.

УСЯ КРАІНА СОВЕТАЎ НЯСЕ ГАНАРОВУЮ ВАРТУ

Жалобны мітынг саюза совецкіх пісьменнікаў, прысвечаны забойству тав. Кірава, адкрыў т. А. Александровіч. Апрача пісьменнікаў БССР на мітынгу прысутнічалі вядомы латвійскі рэволюцыйны пісьменнік Лінард Лейцен і прыехаўшы з Масквы яўрэйскі пісьменнік Бергельсон.

У прынятай рэзалюцыі пісьменнікі БССР заяўляюць:

«Нашы почуцці, думы цяпер там, дзе над труною бясстрашнага сына большэвіцкай партыі вісюць жалобныя крылы сцягаў.

У ленінскай партыі, у совецкай краіне, у пролетарыята і працоўных усяго свету сёння дзень суму і жалобы.

Не стала Сергея Міронавіча Кірава. Здрадніцкая рука ворага вырвала з жалезных радоў правадыроў большэвізма Сергея Міронавіча, вярнейшага саратніка і друга вялікага Сталіна.

Крышталёва-чысты і спаўны вобраз таварыша Кірава, любімайшага правадыра большэвікоў горада Леніна, які вёў іх дзевяцігадовым шляхам ад перамогі да перамогі, байца нязломнай волі, несакрушальнай энергіі, бясспрыкладнай самаадданасці справе партыі, назаўсёды застанецца ў нашых сэрцах побач з вялікімі і светлымі імёнамі тых, хто жыццё сваё аддаў за высокія ідэалы комунізма.

Сёння ленінская партыя, уся краіна Советаў нясе ганаровую варту над целам старога рэволюцыянера-большэвіка тав. Кірава. Мы, пісьменнікі Совецкай Беларусі, разам з усёй совецкай краінай, становімся ў ганаровую варту над труной Сергея Міронавіча Кірава, клянемся светлым яго імем і імёнамі ўсіх загінуўшых за пролетарскую рэволюцыю яшчэ шчыльней згуртавацца вакол комуністычнай партыі, совецкай улады, яшчэ больш узняць сваю вялікую нянавісць супроць класавых ворагаў пролетарскай рэволюцыі, яшчэ больш узняць сваю класавую пільнасць і ўсе свае здольнасці, а калі патрэбна будзе і жыццё аддаць за справу соцыялізма».

У АДКАЗ НА НАГЛУЮ ВЫЛАЗКУ ВОРАГА

ОРША.

Уночы з 1 на 2 снежня ў Оршы была атрымана сумная вестка аб забойстве саратніка вялікага Сталіна — тав. Кірава. Пасля поўначы выйшаў экстранны жалобны бюлетэнь рабочай газеты «Ленінскі прызыў».

На ўсіх дамах горада і ў калгасах вывешаны жалобныя сцягі.

Рабочыя і калгасныя масы збіраюцца на мітынгі пратесту і абурэння супроць нагалай вылазкі агентаў класавага ворага.

У прынятых рэзалюцыях, поўных нянавісці да класавага ворага і жалобы з прычыны смерці любімага Кірава, рабочыя і калгаснікі запэўняюць партыю, што ніякія спробы контррэволюцыі не зломяць волі працоўных пад кіраўніцтвам партыі Леніна пабудаваць соцыялістычнае грамадства.

Рабочыя-ўдарнікі Беларускай дзяржаўнай электрычнай станцыі імя Сталіна ў адказ на забойства тав. Кірава падаюць заявы аб прыёме іх у групы спачуваючых.

НІКОМУ НЕ САРВАЦЬ НАШАГА ПЕРАМОЖНАГА ПРАСОЎВАННЯ ДА СОЦЫЯЛІЗМА

МАЗЫР.

Раніцой 2 снежня на ўсіх прадпрыемствах, установах, школах, промарцелях горада адбыліся масавыя мітынгі, прысвечаныя трагічнай гібелі тав. Кірава.

У прынятых рэзалюцыях рабочыя, служачыя і вучні патрабуюць ад партыі і ўрада суровага пакарання забойцаў і ўсіх тых, хто арганізоўваў забойства.

У адказ на тэрарыстычны акт класавага ворага рабочыя завода «Чырвоны Окцябр» аднагалосна пастанавілі прыкласці максімум энергіі для датэрміновага выканання гадавога промфінплана.

СЕРГЕЙ МІРОНАВІЧ КІРАЎ

Вестка аб забойстве Кірава нібы ўбіла вострую іглу ў мозг. Няма Кірава. Няма гэтага палкага трыбуна з магутным задушэўным голасам, у якім адлюстроўвалася вялікае сэрца пролетарыята. Няма Кірава, любімца рабочых, выдатнага большэвіка, правадыра пролетарскага Ленінграда, простага чалавека, непараўнанага таварыша...

Усяго толькі некалькі дзён таму назад мы ўсе бачылі яго на пленуме ЦК. Вось яго дужая каранастая фігура, энергічны мужны твар, сяброўская ўсмешка, цвёрдае рукапаціскане, чаруючы, з нейкай ласкавай глыбіні выходзячы голас. І гэты смелы, скромны і ў той-жа час агромны чалавек ляжыць цяпер мёртвым таму, што агіднікі забілі яго ва ўпор — бязбройнага, які ўсюды хадзіў як радавы працы, які днявоў і начаваў на заводах і быў нечуванапрост і даступен, пра якога можна было сказаць словамі Сафокла:

«Он быть желает лучшим не казаться».

Няма Кірава. Востры смутак разрывае сэрца. І ў той-жа час у душах нашых устае яго вобраз, закрываўлены і бяссмертны, як заклік да новай барацьбы, заклік да перамогі, песняром і барацьбітом якой быў чалавек крэмень, жалезны большэвіцкі камандарм, адважны кіраўнік пролетарскіх мільёнаў, усім нам дарагі Кіраў.

Тав. Кіраў прайшоў суровую жыццёвую школу. Ён з дзіцячых год ведаў нужду і поўнай ложкай хлябаў галечу і гора.

Круглы сірата, амаль бязродны выкармыш жабрацкага прытулку, ён з поўдзіцячага ўзросту ўжо завязаў сувязі з рэволюцыйным падполлем і ўжо юнаком цвёрдымі нагамі ўступіў на шлях прафесіянальнага рэволюцыянера. І з гэтых галоў ужыўскі ўраджэнец з вострай думкай і з упартасцю сталёвай волі становіцца падпольшчыкам і канспіратарам, тэхнікам нелегальных друкарань, прапагандыстам і арганізатарам. Турма і ссылка, пастаянныя праследаванні чаргаваліся з галамі работы, а 1917 год адразу падняў на сваёй гіганцкай хвалі гэтага талантлівейшага чалавека, у якім надзвычай удала спалучыліся воля і розум, цвёрдасць і прастата, жалезная дысцыпліна і глыбокая смелая ініцыятыва, бліскучы, усеперамагаючы аратарскі талант і маўклівая скромнасць, калі ён, як дзяркач у траве, хаваўся за рады крэслаў, каб не быць на віду.

Упутраное багацце гэтай натуры было сапраўды здзіўляючым. І рэдка хто мог-бы ламерацца Кіравым глыбокай партыйнасцю ўсяго яго гераічна-простага аблічча. Увесь ён быў з ног да галавы увасабленнем партыі, яе цвёрдасці, яе адвагі, яе непахіснасці, яе непрымірымасці, яе прастаты і вытрымаласці, яе гераізму, глыбокай ідэйнасці і рэволюцыйнай мужнасці, яе вернасці ленінізму і яе канкрэтнай перафармуючай свет волі. У арміі гэта гераічны баец, у кальцы асады—гэта найхрабрэйшы з храбрых, у будаўнічым жары — гэта першакласны кіраўнік будоўлі, на вуліцах—пабеданосны, непараўнаны аратар і ў той-жа час—з ног да галавы «свой», любімы таварыш, мільёнамі ніцей званы з заводам, рабочай кватэрай, працоўным потам і ўсімі мукамі нараджэння новага грамадства. У падтыі — гэта адданейшы яе сын, узор дысцыпліны, крушынель ўладаў, вярнейшы саратнік Сталіна, скромніца, які сам варочаў цыклапічныя каменныя глыбы. Ён не ведаў стомленасці, і толькі за апошні год з'явіліся на яго гарызонце дактары.

Усе памятаюць яго выступленне на XVII партыйным з'ездзе, на з'ездзе пераможцаў, падводзіўшых вынікі вялікіх работ. Яго прамова пучэла, як урачысты арган; яго голас тварыў цуды; яго вобразы падымалі душу; яго мысль блыскала ў каштоўнай вязі глыбокіх і поўных непараўнаных слоў, набываючыся да вялікага непадробнага пафасу, якім было да краёў напоўнена яго гарачае сэрца.

Ён ужо не загаворыць на другім з'ездзе, Кіраў, «Міроныч», Сергей. Але ва ўсёй армі—хіба не астанецца ў душах гэты хрустальны вобраз? Хіба не напішем мы яго імя ў вяхі? Хіба не яркай разварыцца полымя невгасці да забойцаў, да іх натхняльнікаў, да ворагаў рабочых, да ворагаў вялікай справы?

Лазутчыкі капітала, герои страляў з-за вугла, не сакрушыць гранітнай упэўненасці байцоў. Белы тэрор ніколі не ўносіў ні атама замяшання ў жалезныя калоны партыі. Мы страцілі Кірава. Але гэта не спыніць ні на вершок і ні на секунду пабеданоснага наступлення соцыялізма, у імя якога аддаў сваё жыццё і сваю кроў наш дарагі «Міроныч».

(«ИЗВЕСТИЯ»).

ГЛЫБОКАЯ ЖАЛОБА ПРОЛЕТАРЫЯТА ВІЦЕБСКА

ВІЦЕБСК.

40-тысячны пролетарыят Віцебшчыны выразіў сваю пролетарскую жалобу па поводу смерці кіраўніка ленінградскіх большэвікоў тав. Кірава, загінуўшага на баявым посту ад рукі забойцы, падасланага класавым ворагам.

У вынесеных шматлікіх рэзалюцыях пролетарыят Віцебшчыны абавязваецца яшчэ цясней згуртавацца вакол партыі Леніна-Сталіна, нястомна прадаўжаць справу, за якую змагаўся таварыш Кірав — пабудову бяскласавага соцыялістычнага грамадства. Рабочыя Віцебска таксама абавязваюцца ўзмацніць класавую рэволюцыйную пільнасць і яшчэ больш упарта, па-большэвіцку змагацца за паспяховае выкананне промфінплана 1934 года і лепшую сустрэчу новага вытворчага года.

Рэзалюцыя заканчваецца патрабаваннем бязлітаснага пакарання забойцы, суровага пакарання ворагаў працоўных.

НІКОМУ НЕ ЗЛАМАЦЬ НАШУ ВОЛЮ У БАРАЦЬБЕ ЗА БЯСКЛАСАВАЕ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ ГРАМАДСТВА

ГОМЕЛЬ, 2. (Па тэлефону ад карэспандэнта «Звязды»).

На ўсіх прадпрыемствах праведзены мітынгі, прысвечаныя памяці бясстрашнага барацьбіта за справу комунізма. У сваіх выступленнях рабочыя і работніцы абавязваюцца ў адказ на забойства тав. Кірава ўзмацніць класавую пільнасць на ўсіх участках соцыялістычнага будаўніцтва, мабілізаваць усе сілы на выкананне і перавыкананне промфінплана.

Рабочыя і інжынерна-тэхнічны персанал чырвонасцяжнага завода «Пралетарый» у адказ на здрадніцкі ўдар контррэволюцыі абавязаліся выканаць усе ўзятыя абавязацельствы да з'езда советаў, адпрацаваць 4 гадзіны ў карысць іспанскіх рэволюцыянераў.

Байцы і камандзіры, політработнікі чырвонасцяжнай Чангарскай дывізіі на сваім мітынгу абавязаліся яшчэ вышэй узняць бялвую падрыхтоўку часцей.

КЛЯТВА ДЭЛЕГАТАЎ РАЁННАГА З'ЕЗДА СОВЕТАЎ

ЛЕЗНА.

У дзень адкрыцця раённага з'езда советаў радыё прынесла жалобную вестку аб забойстве тав. Кірава.

Учора ў 11 гадзін раніцы сакратар райкома партыі тав. Дзеніскевіч паведаміў дэлегатам з'езда аб забойстве тав. Кірава. Дэлегаты прынялі наступнае пісьмо тав. Сталіну і Ленінградскаму абкому ВКП(б).

«Класавы вораг здрадніцкім уладам вырваў з радоў нашай вялікай ВКП(б) стойкага большэвіка, лепшага саратніка таварыша Сталіна, кіраўніка ленінградскіх большэвікоў, любімага намі Сергея Міронавіча Кірава. Патрасёныя гэтай страшэннай трагедыяй, мы, дэлегаты 7 раённага з'езда советаў Лёзненскага раёна, ад імя працоўных раёна клянёмся партыі, таварышу Сталіну, што яшчэ цясней згуртуем нашы рады вакол ВКП(б) у барацьбе з ворагамі пролетарыята. Мы клянёмся яшчэ больш узняць нашу класавую пільнасць, пільна ахоўваць нашу соцыялістычную радзіму і адбіць апошнія ўдары памераючага класавага ворага».

40 ДЭЛЕГАТАЎ РАЁННАГА З'ЕЗДА СОВЕТАЎ УСТУПІЛІ У РАДЫ СПАЧУВАЮЧЫХ

ПРАПОЙСК. (ПА ТЭЛЕГРАФУ).

ДЭЛЕГАТЫ РАЁННАГА З'ЕЗДА СОВЕТАЎ ПАТРАСЕНЫ ГІБЕЛЛЮ АДНАГО З ЛЕПШЫХ, ВЫДАТНЫХ БАРАЦЬБІТОЎ ЛЕНІНСКАЙ ПАРТЫІ. 40 ДЭЛЕГАТАЎ З'ЕЗДА ПАДАЛІ ЗАЯВЫ АБ УСТУПЛЕННІ У СПАЧУВАЮЧЫЯ.

ДЭЛЕГАТЫ З'ЕЗДА ПАТРАБУЮЦЬ СУРОВАГА ПАКАРАННЯ ЗАБОЙЦАЎ.

ПРЭЗІДЫУМ РАЁННАГА З'ЕЗДА СОВЕТАЎ.

ПАЛК І ТРЫБУН

З ТАКОЙ ПАРТЫЯЙ, З ТАКІМ РАБОЧЫМ КЛАСАМ МЫ НЕПЕРАМОЖНЫ

«Я думаю, што ўсякую навуку, у тым ліку і тэхніку, і механіку, мы павінны падымаць на такую вышыню, якая недаступна капіталістычным краінам. Гэта зусім правільна. Скажам, навука аб супрацўленні матэрыялаў — гэта вельмі неабходная навука. Але мы ні на адну мінуту не павінны забываць, што мы жывём у такой абстаноўцы, калі тая навука, якая вывучае супрацўленне прапістачных нам класаў унутры краіны і за яе межамі—гэта навука павінна займаць першае месца (гром апладысментаў).

Узброеныя лекі замам, у непрымірымай барацьбе з аппортунізмам усіх масцей, шырока паставіўшы большэвіцкае выхаванне ў сваіх радах, наша партыя, як ніколі, адзіна, маналітна, цвёрда і згуртавана вакол свайго ЦК і правадыра таварыша Сталіна».

... «Поспехі сапраўды ў нас агромадныя. Чорт яго ведае, калі па-чаргі вецку сказаць, дык хочацца жыць і жыць! (Смех). Но самой справе, паглядзіце, што робіцца! Гэта-ж факт! (Шумныя воплескі).

Але ёсць небяспека: можна так захапіцца ўсякімі дасягненнямі, што перастанеш разумець, што вакол робіцца. (Смех). А без самакрытыкі паляпрадаць сабе ад галавакружэння ні ў якім разе нельга».

... «Толькі партыя, разумеючая сваю сілу, толькі партыя, якая смела ідзе ўперад, можа адкрыта перад усім светам так ускрыць недахопы сваёй работы. Няхай паспрабуюць пны-капіталісты, якія ўстанавілі фашысцкі рэжым, нават для стаўлетыкі расказаць праўду аб тым, што ў іх робіцца з іх гаспадаркай, прадпрыемствамі, банкамі, валютай і т. д.».

... «Работа, таварышы, не толькі захапляючая, але работа вельмі цяжкая, вельмі складаная і вельмі адказная. Але, калі мы маем такі гераічны рабочы клас, які насяляе нашу совецкую краіну, калі мы маем такую партыю, якую выцеставаў найвялікшы з людзей Владзімір Ільіч Ленін, цвет якой засядае вось тут зараз, партыю, якая не ведае ніякіх перашкод, партыю, у якой у праваце сваёй справы няма ніякага сумнення, я думаю, што з такой партыяй, з такім рабочым класам, задачы, якія стаяць упераддзе, не толькі вырашальны, але вырашальны бліскуча і вырашальны пабеданосна, тым больш, што асноўныя труднасці ўжо засталіся ззаду. (З прамовы тав. КІРАВА на XVII з'ездзе ВКП(б) 31 студзеня 1934 г.).

АДЗІН З ЛЕПШЫХ ПРАМОЎЦАЎ ПАРТЫІ

«Праўда» ў нумары ад 1 лютага 1934 года так пісала аб тым, як XVII з'езд ВКП(б) сустрэў тав. КІРАВА, які выступіў апошнім у спрэчках па дакладу таварыша Сталіна.

«Слова прадастаўляецца тав. Кірову. Бура апладысментаў. Усе ўстаюць і наладжваюць тав. Кірову, выпрабаванаму кіраўніку ленінградскіх большэвікоў, які карыстаецца агромадным аўтарытэтам у партыі, доўгую буйную авацыю.

Выключная па сваёй яркасці і маляўнічасці прамова тав. Кірава —аднаго з лепшых прамоўцаў партыі — увесь час перарываецца воплескамі. Уся зала смяецца остротам, накіраваным па адрасу былых апазіцыянераў.

Заключныя словы прамовы тав. Кірава аб найвялікшай ролі генеральнага кормчага партыі таварыша СТАЛІНА поўны вобразамі, рэволюцыйным пафасам і выклікаюць незвычайны ўздым усяго з'езда. Дэлегаты, стоячы нараджаюць тав. Кірову доўгую авацыю.

(Вытрымкі з прамоў т. Кірава).

НАША ПАРТЫЯ ЦВЁРДА, ЯК ГРАНІТ

«З усіх канцоў вялікай совецкай зямлі сабраліся прадстаўнікі нашай ленінскай комуністычнай партыі. І ўсе яны гавораць аб тым, што няма на нашай совецкай зямлі ні аднаго такога кутка, дзе-б не гарэла новая комуністычная, большэвіцкая работа, творачае новае соцыялістычнае жыццё. Не толькі ў асноўных гарадах нашай краіны, але і ў гарадах, назвы якіх не былі шырока вядомы,—і там ствараюцца ачагі соцыялістычнага будаўніцтва, фабрыкі і заводы. Там, дзе ўчора былі пустыры, непаселеныя месцы, зараз узнімаюцца гіганты індустрыі».

«...Вы павінны, таварышы, ведаць, што не раз у мінулым рабочыя ўзнімалі сцяг паўстанняў супроць сваіх прыгнятальнікаў. Самай цяжкай і невырашальнай задачай было для іх сялянскае пытанне. З-за прычыны невырашэння гэтага пытання была патоплена ў крыві рабочых Парыжская Камуна. Гэта-ж пытанне не змагло вырашыць венгерская рэволюцыя. Але гэта пытанне вырашыла тая партыя, якую стварыў, выпеставаў і выхаваў найвялікшы з правадыроў, ля магілы якога мы сабраліся сёння з вамі.

Гэта пытанне вырашыла наша Усесаюзная комуністычная партыя, кіруемая лепшым ленінцам — таварышам СТАЛІНЫМ. (Крыкі: «ура»)».

«...Мы маем такую партыю, якая можа святкаваць перамогі сваіх шматлікіх работ. Мы маем такую партыю, якая не згінае сваёй большэвіцкай галавы ні перад якімі труднасцямі і небяспекамі, якія нараджаюцца знутры і звонку.

Наша партыя цвёрда, як граніт, наша партыя адзіна, непадзельна, як маналіт».

(З прамовы тав. КІРАВА на Красная плошчы 31 студзеня 1934 года на дэманстрацыі Маскоўскага пролетарыята ў гонар XVII з'езда партыі).

„У АДМЕНЕ КАРТАЧНАЙ СІСТЭМЫ ПА ХЛЕБУ МЫ НЕ МОЖАМ НЕ БАЧЫЦЬ НОВУЮ ПЕРАМОГУ ПАРТЫІ" (В. МОЛАТАЎ)

МЕНСК

Памяшканне сталоўкі хутка запаўняецца рабочымі і работніцамі першай змены фабрыкі «Комунарка». У парадку дня адно пытанне — прапрацоўка пастановы пленума ЦК ВКП(б) аб адмене картачнай сістэмы па хлебу і некаторых іншых прадуктах.

У спрэчках выступае сменны майстар шакаладнага цэха тав. Герасіменка. Ён вітае адмену картачнай сістэмы і падкрэслівае, што гэта мерапрыемства ёсць вялікі крок наперад да далейшага паляпшэння рабочага снабжэння. Яно стала магчымым дзякуючы перамогам сацыялістычнага сектара сельскай гаспадаркі, дзякуючы росту і арганізацыйна-гаспадарчаму ўмацаванню калгасаў.

Рабочы Семяняка падкрэслівае, што пастанова пленума ЦК, паляпшаючы забеспячэнне рабочага класа хлебам і іншымі прадуктамі, адначасова накіравана на далейшае ўмацаванне сельскай гаспадаркі. Ён заклікае ў адказ на пастанову пленума яшчэ больш рашуча і напорыста змагацца за датэрміновае выкананне промфінплана, за паляпшэнне якасці прадукцыі.

Рабочыя і работніцы фабрыкі «Комунарка» ў прынятай па дакладу рэзалюцыі адзначаюць:

— Сход з вялікім задаваленнем ухваляе пастанову пленума ЦК ВКП(б) аб адмене з 1-га студзеня 1935 года картачнай сістэмы на хлеб, крупу і муку. Рабочыя, ІТР і служачыя фабрыкі «Комунарка» абавязваюцца яшчэ больш рашуча змагацца за датэрміновае выкананне промфінплана 1934 года, за павышэнне якасці прадукцыі і яшчэ большае ўкараненне санітарыі і гігіены ў нашых цэхах...

Уся ізенная змена шчотачнай фабрыкі ў ліку 676 чалавек прышла на мітынг. Пасля інфармацыйнага даклада т. Бера выступіў рад старых рабочых фабрыкі: Брак, Кацовіч, Фрыд, Люцінская і інш. Яны горача віталі рашэнні пленума ЦК.

Мітынг у сваёй пастанове адзначыў, што гістарычнае рашэнне пленума яшчэ раз дэманструе вялікія перавагі сацыялістычнай радзімы. Рабочыя шчотачнай фабрыкі абавязаліся ў адказ на рашэнні пленума ўшчыльніць рабочы дзень і выканаць промфінплан па ўсіх паказальніках.

Сход абавязаў усіх агітатараў прапрацаваць рашэнні пленума ва ўсіх брыгадах.

ГОМЕЛЬ

Новая хваля вытворчага энтузіязму ўзнялася на прадпрыемствах і ў калгасах Гомельшчыны ў сувязі з прапрацоўкай рашэнняў лістападаўскага пленума ЦК ВКП(б).

Рабочыя завода імя Ланцуцкага ў адказ на рашэнні пленума яшчэ раз пацвердзілі, што яны цалкам выканаюць свае абавязацельствы ў. правядзенні вытворчага паходу імя VII з'езда советаў, узмацняць рабочы кантроль над гандлёвай сеткай.

**

Абгаварыўшы пастановы пленума рабочыя Налесдруку абавязаліся датэрміновa закончыць гадавы промфінплан па ўсіх яго паказальніках, звярнуўшы асаблівую ўвагу на якасць прадукцыі.

Стары кадравік завода «Пролетарый» тав. Колін абавязаўся дацэ звыш плана за снежань 5 калон В-4 да помпы «Вертынгтон», і знізіць брак да 1 проц.

Рабочыя гэтага завода ў сваіх выступленнях адзначалі, што адмена картачнай сістэмы па хлебу стварае выключна спрыяючыя ўмовы для далейшага паляпшэння дабрабыту рабочых і працоўнага сялянства, разгортвання ўдарництва і соцспаборніцтва, выканання і перавыканання вытворчай праграмы.

ОРША

Рабочыя аршанскіх фабрык і заводаў на сходах і мітынгах з вялікім уздымам абмяркоўваюць рашэнні лістападаўскага пленума ЦК ВКП(б).

Рабочыя і служачыя фабрыкі «Спартак», абгаворваючы пастанову пленума, узялі на сябе самаабавязацельствы: выканаць промфінплан 1934 г. да 15 снежня; паляпшыць якасць выпускаемай прадукцыі; ахапіць усіх рабочых тэхнічнай вучобай.

Рабочыя цвіковага завода «Чырвоны Окцябр» Дамарацкі і Мядзвецкі з вялікай радасцю гавораць аб гэтых гістарычных рашэннях партыі.

На нечарговым пасяджэнні 29 лістапада бюро РК прыняло пастанову аб шырокай прапрацоўцы і вывучэнні рашэнняў пленума ЦК ВКП(б).

30 лістапада праведзена нарада інструктароў РК, старшынь сельсоветаў, калгасаў. Зараз праводзяцца партыйныя сходы ў вёсках з удзелам беспартыйнага актыва —старшынь калгасаў, брыгадзіраў, настаўнікаў, членаў сельсоветаў.

Пастановы пленума прапрацоўваюцца ў комсамольскіх арганізацыях, школах, на кватэрах у рабочых і калгаснікаў.

На пастаянную работу ў вёску РК партыі і РК комсамола мабілізуе з горада 25 лепшых комуністаў і 15 лепшых комсамольцаў.

Для хутчэйшай рэалізацыі рашэнняў пленума аб шырокім разгортванні гандлю хлебам і некаторымі іншымі прадуктамі, для паляпшэння каапераційнай сеткі, створана тройка ў складзе старшыні РВК Міцькова, упаўнаважанага ВЦСПС Шапіра, старшыні горсовета Лабаказа.

БАРЫСАЎ

Пастановы лістападаўскага пленума ЦК ВКП(б) выклікалі новую хвалю творчага энтузіязму сярод рабочых барысаўскіх прадпрыемстваў.

На фабрыцы «Пролетарская перамога» пасля абмеркавання пастановы аб адмене картачнай сістэмы рабочыя ўзялі на сябе абавязацельствы датэрміновa выпусціць 86 тыс. скарынак запалак.

Рабочы калектыў камбіната «Камінтэрн» горача вітаў на мітынгах рашэнні пленума ЦК.

У мэблевым цэху камбіната выступілі рабочыя Іваноў, Мініч, Шашкоў і іншыя. Яны заклікалі рабочых узмацніць барацьбу за тэмпы і якасць работы, за ліквідацыю прарыву ў мэблевым цэху. Рабочы калектыў «Камінтэрна» абавязаўся датэрміновa выканаць гадавы промфінплан.

У адказ на рашэнні пленума ЦК рабочыя друкарні імя 1 мая таксама абавязаліся датэрміновa выканаць гадавы промфінплан.

МСЦІСЛАЎЛЬ

1 снежня на прадпрыемствах і арцелях горада праведзены мітынгі, прысвечаныя прапрацоўцы рашэння пленума ЦК ВКП(б) аб адмене картачнай сістэмы. Гэта гістарычнае рашэнне працоўныя сустрэлі з вялікім уздымам.

— Адмена картачнай сістэмы — ярчэйшая ілюстрацыя росту магутнасці нашай сацыялістычнай радзімы, выключных клопатаў партыі і асабіста таварыша Сталіна аб паляпшэнні матэрыяльна-бытавых умоў рабочых,—заявілі выступаўшыя на мітынгу рабочыя МТМ і ільнозаводу.

Класавы вораг прабуе дыскрэдытаваць рашэнне пленума. У калгасе імя Гея, Мазалеўскага сельсовета кулацкія элементы выступілі на сходзе з агітацыяй.

— Раз хлеба ўсюды будзе шмат, значыць працаваць у калгасе трэба менш.

Кулацкая вылазка атрымала рашучы адпор з боку калгаснікаў-ударнікаў.

РК КП(б)Б склікаў раённы партыйны актыў, дзе будуць дэтальна прапрацаваны рашэнні пленума.

УЗЯЦЬ ДУБРОУНУ НА БУКСІР

Сакратару Аршанскага райкампарта

ПЕРАДАВОМУ АРШАНСКАМУ РАЁНУ ЦК КП(б)Б ДАРУЧАЕ ЎЗЯЦЬ НА БУКСІР І ВЫЦЯГНУЦЬ З ПРАРЫВУ ПА ІЛЬНОЗАГАТОЎКАХ ДУБРОВЕНСКІ РАЁН. МАБІЛІЗУЙЦЕ МІНІМУМ ПЯТНАЦЦАЦЬ СТАРШЫНЬ ПЕРАДАВЫХ КАЛГАСАЎ І СЕЛЬСОВЕТАЎ, ВЫСВЕТЛІЦЕ З САКРАТАРОМ ДУБРОВЕНСКАГА РК НЕАБХОДНАСЦЬ ПЕРАКІДКІ ІЛЬНОМЯЛЬНЫХ І ТРАПАЛЬНЫХ МАШЫН ВЫЯЗДЖАЙЦЕ АСАБІСТА Ў ДУБРОЎНУ НА НЕКАЛЬКІ ДЗЁН.

САКРАТАР ЦК КП(б)Б ВАЛКОВІЧ.

Пісьмы рабочых і калгаснікаў

САКРАТАРУ КЛІЧАЎСКАГА РК КП(б)Б тав. ЦІШКЕВІЧУ

ДАКУЛЬ БУДЗЕ ГАСПАДАРЫЦЬ ЯСКЕВІЧ?

(ПІСЬМО САКРАТАРА ПАЛІТАДДЗЕЛА)

Старшыня калгаса «Парыжская комуна», Запольскага сельсовета (Клічаўскі раён), Яскевіч сістэматычна раскрадвае калгаснае дабро. Ён украў 160 кілограм калгаснай мукі, 30 пудоў бульбы, раз базарыў больш 20 тон капусты.

З атрымванага для стымулявання закупак хлеба, шкла Яскевіч палову забраў сабе. А многія калгаснікі засталіся з ненашклёнымі вокнамі.

Такія-ж злачынствы Яскевіч рабіў і працуючы па Бацвяцкім заводзе, і будучы старшынёй калгаса «Зара», за што быў знят з работы.

Аб гэтым ведае райком партыі, ведае і рэдакцыя раённай газеты, але мер ніякіх не прымаюць.

КАНОЙКА.

АД РЭДАКЦЫІ: «Звязда» чакае, што Клічаўскі райком КП(б)Б дэтальна праверыць пісьмо тав. Канойка і прыме неадкладныя і дзейсныя меры да ачышчэння калгаса «Парыжская комуна» ад раскрадальнікаў калгаснай маемасці.

САКРАТАРУ ЎШАЦКАГА РК КП(б)Б т. ТАРАСЕВІЧУ

СВІДЗІНСКІ Р. ЗВАЛЬВАЕ КАЛГАС

(ПІСЬМО КАЛГАСНІКА)

У калгасе «Парыжская комуна», Масарскага сельсовета, (Ушацкі раён) адсутнічае працоўная дысцыпліна. Калгаснікі на работу выходзяць толькі ў 10-11 г. дня. Старшыня калгаса Свідзінскі загадаў брыгадзірам Первяпёнку і Кавалёнку скласці у стог сырое сена. У выніку згніло 1.000 пудоў сена і жывёла засталася на зіму без фуражу.

Свідзінскі замест арганізацыі калгаснікаў займаецца голым адміністраваннем. Вымовы — любімы метад кіраўніцтва калгасам. Самакрытыка ў калгасе зажата. На гэтай глебе выплі з калгаса чатыры сям'і.

МІЦКЕВІЧ.

Па слядах пісем

„ЗА ШТО МЯНЕ ЗНЯЛІ З ПРАЦЫ"

На пісьмо тав. Альфяровіч («Звязда ад 10 кастрычніка 1934 года) аб незаконным звальненні яе з работы ЦП саюза працаветы паведамляе, што тав. Альфяровіч на рабоце адноўлена.

Загадчыку школы Гайшыну, які зняў Альфяровіч з работы, абвешчана вымова.

„АУТАМАШЫНА-КРАМКА"

Пад такім загалоўкам у «Звяздзе» 4 кастрычніка было змешчана пісьмо Аварвіча, у якім гаварылася, што шофер Бягомльскага РВК Камінскі бяры толькі тых пасажыраў, якія яму даюць гарэлку.

Бягомльскі РК КП(б)Б паведамляе што факты поўнасцю пацвердзіліся. Шофер Камінскі з работы знят.

„СЕЗОННЫМ РАБОЧЫМ НЕ ВЫДАЮЦЬ ЗАРПЛАТУ"

Пад такім загалоўкам было змешчана пісьмо С. Гуранко («Звязда» ад 11 лістапада 1934 г.) аб тым, што сезонныя рабочыя соўгаса Дземінда (Талачынскі раён) 5-6 месяцаў не атрымліваюць зарплаты.

Аршанскі свінагрэст паведамляе, што факты цалкам пацвердзіліся. Усе паступіўшыя на рахунак соўгаса грошы ў 23 тыс. руб. прызначаны для выплаты зарплаты рабочым.

„ХАБАРНІК ПАД МАСКАЙ ФЕЛЬЧАРА"

На змешчанае пісьмо ў «Звяздзе» за 29 жніўня Жлобінскі РВК паведамляе, што прыведзеныя ў пісьме факты пацвердзіліся.

Фельчару Каратковіцкага медпункта Сокалу Івану за злачынныя адносіны да працы вынесена суровая вымова з папярэджаннем.

СЕЛЬКОРЫ ВУЧАЦЬ ГАРАДОЦКІХ КІРАЎНІКОЎ ЯК ТРЭБА ПА-БОЛЬШЭВІЦКУ ЗМАГАЦЦА ЗА ЛЕН

Змешчанае пісьмо брыгады селькораў-ільнаводаў Полацкага раёна з'яўляецца цікавейшым дакументам. Гэты дакумент у той-жа час з'яўляецца абвінаваўчым актам супроць кіраўніцтва Гарадоцкага раёна, сакратара яго РК тав. КАНАВАЛАВА ў першую чаргу. Вядома, што Гарадок цягнецца ў хвосце.

Ці можна чым-н будзь апраўдаць гэты ганебны факт? Кіраўнікі Гарадоцкага раёна прабуюць спекульнуць на адсутнасці ільну. Селькоры выкрываюць гэты антыпартыйны манеўр. Селькоры па-большэвіцку ўскрываюць САПРАЎДНЫЯ прычыны ганебнага таптання на месцы. У Гарадку пакуль зрываюцца ільнозагатоўкі, бо там не прыняты меры к таму, каб зацікавіць калгаснікаў у апрацоўцы, ва ўзорных тэмпах трапання.

Варта было попацкім селькорам растлумачыць не месцы, ШТО атрымліваюць працуючыя на ільне, разгарнуць соцспаборніцтва, увесці практыку прэміравання, наглядна паказаць, ЯК трэба апрацоўваць лён, каб дабіцца лепшай яго якасці, як адразу ў ГЭТЫХ калгасах ВЫХАД трапальшчыц на работу патроіўся, тэмпы апрацоўкі ільну патроіліся і ўпецярыліся.

Чаму-ж гэта самае не могуць зрабіць усе комуністы, комсамольцы Гарадоцкага раёна? Таму, што няма канкрэтнага, аператыўнага кіраўніцтва РК, РВК, палітаддзела. Селькоры Попаччыны кідаюць кіраўнікам Гарадоцкага раёна суровае, але справядлівае абвінавачанне, што яны «не ведаюць жыцця калгасаў, кіруюць калгасамі наскокамі». Гэты дакор селькораў могуць з аднолькавым правам прыняць і кіраўнікі Дубровенскага, Кісціслаўскага, Чавускага, Горацкага і іншых адстаючых раёнаў. Няхай і яны павучацца ў селькораў, як трэба арганізоўваць ударную апрацоўку ільну.

**

Калі полацкая селькораўская брыгада, арганізаваная «Звяздой», прыбыла ў Гарадоцкі раён, намеснік сакратара райкома тав. Касой вельмі здзівіўся.

— Мы-ж выканалі дырэктыву ЦК аб здачы 60 процантаў валакна да Окцябрскіх свят, чаго-ж вы да нас прыехалі?—заявіў ён.

Гэта была першая гутарка з брыгадай.

І ўсё-ж мы парашылі паехаць на месца ў калгасы, паглядзець, як пастаўлена работа на трапальных пунктах і перанесці сюды вопыт нашых полацкіх калгасаў.

За пяцідзеўку з 5 па 10 лістапада раён не даў ніякага прыросту валакна. Аб'ехаўшы больш дзесяці калгасаў, мы выявілі прычыны, чаму так слаба ідзе здача валакна ў раёне.

У калгасе «Маяк», Халамерскага сельсовета, палова трасты, якая не была прынята заводам, ляжала пад дажджом. На трапанні з 26 калгаснік былі толькі 7. З трасты нумара 1,25 выпускаюць валакно пюстага нумара. Вытрэпваць два кілограмы ў дзень—гэта лічылася самым вялікім. З паўтара цэнтнера зданага валакна ні адно кіло не было вышэй пюстага нумара.

Старшыня калгаса Цяперкін нам адразу заявіў, што гэты калгас ніколі не выконваў плана здачы ільну і ў гэтым годзе не выканае, бо той лён, які ёсць, не жадаюць апрацоўваць.

Аказваецца, у калгасе «Маяк» да 10 лістапада работа на ільне асобна не запісваецца. Хлеб за лён наогул не думаюць атрымаць. Ні адзін калгаснік не ведае, што хлеб за лён размяркоўваецца паміж тымі, якія працуюць на ільне.

На заўтра пасля прыезду мы пайшлі на ток, дзе працуюць трапальшчыцы. Наша селькорка — трапальшчыца з калгаса «КІМ» т. Пашута стала побач з імі і паказала, як трэба трапаць, каб даць не пюсты, а восьмы нумар і даць не паўтара кілограма ў дзень, а восем з паловай. Тут-жа арганізавалі пераходны сцяг лепшай трапальшчыцы, вылучылі грашовую прэмію за перавыкананне нормы. У гэты-ж дзень трапальшчыца Прохарава Гілена замест 2,5 кгр. вытрапала 6,5, Цяцеркіна Анастасія замест 1,5 кгр. дала 5,6, Дукарава замест 2 кгр.—5,5.

Як толькі вечарам калі хаты Прохаравай павесілі чырвоны сцяг, другія трапальшчыцы адчулі, што значыць соцыялістычнае спаборніцтва. Тут-жа вечарам лепшым трапальшчыцам выдалі па 5 руб. прэміі. На заўтра працавала ўжо на трапанні не 7 чалавек, а 24. Больш 33 кгр. у дзень ніколі не патрэпвалі раней, а зараз вытрэпваюць 120-130 кгр. Аказваецца, справа не ў агульных гутарках, а ў канкрэтнай рабоце.

Да 10 лістапада калгас «Будзёны», Пільнінскага сельсовета, здаў толькі 5 цэнт. валакна з планавых 31.2. Аказваецца, што і тут, амаль што пад самым носам МТС і палітаддзела, арганізацыя працы на ільне надзвычай дрэнная.

З 65 калгаснік на трапанні працуюць толькі 20. Больш 2 кгр. ніхто не вытрэпвае ў дзень. Брыгадзіры больш раз'язджаюць у Ленінград прадаваць мяса, чым знаходзяцца ў калгасе. Перш за ўсё брыгада тут узялася за арганізацыю масавай работы. У калгасе абвясцілі конкурс на лепшую трапальшчыцу. У першы-ж дзень конкурса трапальшчыцы Зажыткна Праскоўі выдалі 5 руб. прэміі за перавыкананне нормы. Гэта адно ўзняло энтузіязм у калгасе. На заўтра вышла трапаць не 20 жанчын, а 60. Калгаснікі сапраўды ўбачылі, што за добрую работу прэміруюць. Пачалося сапраўднае спаборніцтва. Раней не было ні аднаго кілограма, зданага вышэй 6 нумара. Зараз, калі пачалі добра сартаваць і, самае галоўнае, добра сушыць і трапаць, большасць пашла ў 8 нумар, значна змяншыліся адыходы.

Самым адстаючым калгасам па ільну нам назвалі калгас імя Аванскага. Туды мы вылучылі лепшых двух селькораў. Сярод іх лепшы трапальшчык калгаса «МОПР» селькор Нікандраў. У гэтым калгасе да 12 лістапада не пачыналі трапаць лён, трасту расцягвалі, мялі валяліся. Гэта ў калгасе, які павінен здаць больш 60 цэнтнераў валакна. Праўда, к нашаму ад'езду калгас яшчэ не скончыў здачу валакна, але ж за 10 дзён мы дабіліся, што калгас пачаў апрацоўку і здаў за гэты час 20 цэнтнераў валакна. Калгаснікі арганізавалі круглосутачную апрацоўку ільну.

З пяцідзеўкі ў пяцідзеўку ў Гарадоцкім раёне знізаецца якасць валакна. І не дзіва. У пагоні за колькасцю тут зусім упусцілі якасць. Ні ў адным калгасе мы не змаглі знайсці хоць адзін дакумент, дзе было-б сказана аб якасці валакна. Толькі 16 лістапада райком напісаў паперку сельсоветам.

Пытаннем якасці здаваемага валакна ніхто ў раёне не займаецца.

Мы былі на многіх сходах па перавыборах советаў—у Халамерскім, Паташынскім, Пільнінскім і Пролетарскім сельсоветах, але нідзе не пачулі, каб хоць адным слова вам заінуліся пра лён.

Карацей кажучы, у Гарадоцкім раёне не вядзецца штодзённай барацьбы за лён. Кіраўнікі раёна не ведаюць жыцця калгасаў, кіруюць калгасамі наскокамі.

Да таго-ж яшчэ ў Гарадку прывыклі не выконваць ільнозагатовак, а зламаць гэту прывычку ніхто не думае. Нават сакратар райкома тав. Канавалаў і інш. члены бюро гавораць, што «мы ўсё роўна лён не выканаем таму, што яго няма». А ільну ў Гарадоцкім раёне больш чым патрэбна. Трэба здолець толькі арганізаваць максімальную здачу ільну звыш плана ў перадавых калгасах, дапамагчы адстаючым, скарыстаўшы на гэта ўсе адыходы. Заназычаецца дзяржаве валакна пры ўмелай расстаноўцы людзей у калгасах можа быць у бліжэйшыя дні ліквідавана.

Селькоры Поляччыны.

Рашыцкі, Рабцава, Пашута, Нікандраў, Балютка, Стальга.

НА РАЁННЫХ З'ЕЗДАХ СОВЕТАЎ

АДКРЫУСЯ 7-МЫ З'ЕЗД СОВЕТАЎ ЛЁЗНЕНШЧЫНЫ

ЛЁЗНА, 2. (Па тэлефону ад спец. кар. «Звязды»).

Яшчэ за дзень да адкрыцця з'езда Лёзна прыняла святочны выгляд. Мястэчка прыбрана партрэтамі правадыроў, лозунгамі, плакатамі, дыяграмамі, адлюстроўваючымі дасягненні раёна ад 6 да 7 з'езда Советаў. На будынку райвыканкома вялікі лозунг: «Пад агонь большэвіцкай самакрытыкі работу райвыканкома і яго аддзелаў». Гэты лозунг сваёй велічынёй, зместам і афармленнем высоўвае пажную задачу ў рабоце з'езда, абнцае далейшыя поспехі ў вырашэнні складаных задач, пастаўленых перад органамі дыктатуры пролетарыята. У 12 гадзін дня ў раён пачнуць прыбываць дэлегаты. Першай пад чырвонымі сцягамі, з музыкай прыбыла дэлегацыя перадавога Уманскага сельсовета. За імі дэлегацыя ільнозавода, ільнопрадзільнай фабрыкі імя Карла Маркса і да 2 гадзін у раён прыбылі ўсе дэлегацыі.

Добрая арганізацыя прыёму пазбавіла ад лішняй таўкатні дэлегатаў, забяспечыла разумнае скарыстанне іх вольнага часу для прагляду спецыяльна арганізаванай цікавай выстаўкі. Асноўная колькасць дэлегатаў кальцом акружыла палатно праекта тыповага калгаснага пасёлка, праекта сцягвання хутароў. Дэлегаты паміж сабой дзяліцца ўражаннямі аб рашэннях пленума ЦК ВКП(б), ад далейшых задачах.

Роўна ў 7 гадзін вечара старшыня райвыканкома тав. Шульга адкрывае з'езд. Пасля кароткай уступнай прамовы дэлегаты выбіраюць кіруючыя органы з'езда — прэзідыум, сакратарыят, мандатную камісію. Месца ў прэзідыуме займаюць ударнікі—майстры 16-га нумара ільну, ізотавы жывёлагадоўлі, рабочыя-ударнікі ільнопрадзільнай фабрыкі, выканаўшыя сваю вытворчую праграму да дня з'езда на 108 проц., кіраўнікі раённых партыйных і совецкіх арганізацый, прадстаўнікі «Правды», «Известий» і «Звязды». Пад гром апладысментаў дэлегацыя выбірае ў гасцёвы прэзідыум палітбюро на чале з таварышом Сталіным, т. т. Ежоўым, Гікало, Чарвякова, Галадзеда. З'езд вітаюць дэлегаты ільнозавода, ільнофабрыкі, дэлегацыі нова-арганізаваных 14 калгасаў, дэлегацыя нова-арганізаванага калгаса імя Кагановіча, якая зачытвае пісьмо тав. Кагановічу, дэлегацыя Ленінградскага ордэна Леніна ільнокомбіната, спецыялісты. Вечарам дэлегаты заслухалі справаздачны даклад старшыні райвыканкома тав. Шульгі аб рабоце райвыканкома ад 6 да 7 з'езда.

ЛЁЗНА, 2. (Па тэлефону ад кар. «Звязды»).

Работа Лёзненскага РВК жорстка крытыкуецца. Сёння раніцай пачаліся выступленні па справаздачнаму дакладу старшыні Лёзненскага райвыканкома тав. Шульгі. Першым выступіў старшыня Уманскага сельсовета тав. Дзямідаў. Тав. Дзямідаў жорстка раскрытыкаваў работу райвыканкома, які канкрэтнае кіраўніцтва калгасамі падмяніў папяровай пісанінай. Тав. Дзямідаў гаворыць, што факт невыканання ільнозагатовак да тэтага часу з'яўляецца лішнім доказам слабай работы нізавых совецкіх звяноў.

За тав. Дзямідавым выступіў тав. Цітаў, старшыня Каталяніцкага сельсовета. Тав. Цітаў расказаў з'езду аб уяросных культурных патрабаваннях калгасных мас. Ён патрабаваў ад новага складу райвыканкома рашучых мер па спяванню хутароў, па паляпшэнню культурна-масавай работы сярод калгаснікаў. Старшыня Велясанцкага сельсовета, дэлегат Іваноў выступіў з цахвалямі па адрасу раённых арганізацый. Ён перш за ўсё крытыкаваў сваю дрэнную работу (у гэтым сельсавеце план ільнозагатовак выкананы на 86 проц.) Незадавальняючая прамова Іванова перарывалася галасамі з месц.

Да 1 гадзіны дня выступила 11 чалавек.

ЯГЛЕЙКА М. А.—работніца такарнага цэха завода імя Варашылава, актыўная комсамолка, старая дэпутатка горсовета, працавала актыўна ў мінулай сесіі. Тав. Яглейка выбрана дэпутатам новага складу горсовета.

ФРАНЦУЗСКАЯ РАБОЧАЯ ДЭЛЕГАЦЫЯ НА ВЫБАРЧЫМ СХОДЗЕ МЕНСКІХ ЧЫГУНАЧНІКАЎ

Яркай чырванню блішчэлі стройныя рады чыгуначнікаў. Ішлі кондуктары, стрэлачнікі, сцэпшчыкі, грузчыкі. Ішла магутная калона ўдарнікаў соцыялістычнага транспарта.

Упередзе на легкавых аўтамабілях, упрыгожаных партрэтамі правадыроў нашай партыі, — анатныя людзі чырвонасняжнага Менскага вузла: Холін, Савіцкі, Керэнькова, Сабіла і іншыя.

З трыбуны Дома ўрада калону чыгуначнікаў віталі т.т. Чарвякоў, Гепадзод, Сэзэ'ян.

1136 чалавек — сто процантаў выбаршчыкаў запоўнілі вялікі зал кінатэатра «Чырвоная зорка». Сход адкрыў упаўнаважаны гарадской выбарчай камісіі тав. Шулькін.

Уважліва слухаюць і абгаворваюць наказ чыгуначнікі.

У зал уваходзіць дэлегацыя французскіх рабочых. Горача вітаюць чыгуначнікі замежную дэлегацыю. Магутнае незмаўкальнае «ура», гром апладысментаў зліваюцца з гукамі «Інтэрнацыянала». З'яўленне дэлегацыі ў прэзідыуме зноў выклікае сярод выбаршчыкаў буру апладысментаў, пераходзячых у авацыю.

Пачалася выбары. Першымі дэпутатамі ў горсовет аднагалосна выбіраюцца начальнік паліграддзела Аршанскага аддзялення эксплаатацыі тав. Кірылаў, начальнік Менскага вузла тав. Фралоў, нам. старшыні горсовета тав. Шулькін, ударнік сталінскага прызыва значкіст рабочы-грузчык Савіцкі, кандуктар Ева Гучок, старшы стрэлачнік, узнагароджаны значком сталінскага прызыву тав. Холін, маладая выбаршчыца-комсамолка, лепшая ўдарніца Керэнькова Ніна, дзяжурны па станцыі Сабіла.

Гаварыць дэпутатамі Менгорсавета выбіраюцца т.т. СТАЛІН, МОЛАТАЎ, АНДРЭЕЎ, ГІКАЛО.

Слова для прывітання ад французскай дэлегацыі атрымлівае рабочы-шахцёр тав. Морэваль.

— Тое, што мы бачылі ў СССР, гаворыць Морэваль, — і чаго вы дабіліся за 17 год, нельга перадаць у некалькіх словах. Адно, што я магу сказаць, — мы ў захапленні. Адным з лепшых успамінкаў нашай паездкі застанецца тое, што мы ў вас прысутнічаем на выбарах у советы. Мы з'яўляемся сведкамі таго, што толькі ў СССР прымаюць удзел у выбарах народзе з усімі жанчынамі, чырвонаармейцы, працоўныя ўсіх нацыянальнасцей. Толькі ў СССР поўная дэмакратыя.

— Мы абавязаемся ўпарта змагацца за правядзенне такіх-жа выбараў у хуткім часе і ў нас, ва Францыі».

Прамова тав. Морэваль увесь час перарываецца магутным «ура». Тысячны калектыў, стоячы, вітае сваіх братоў па класу.

З адказным словам выступіў стрэлачнік Холін. Ён прасіў дэлегацыю перадаць рабочым і сялянам Францыі ад імя чыгуначнікаў гарачае прывітанне.

Пасля выбараў па прапанове рабочага грузчыка тав. Вайсмена пачынаецца збор сродкаў у карысць рэвалюцыйных барацьбітоў Іспаніі. У знак салідарнасці першымі пачалі збор сродкаў рабочыя французскія дэлегаты.

ТРЭГУБОВІЧ.

АБЫ З РУК

ВІЦЕБСК, 1 снежня. (Па тэлефону ад карэспандэнта «Звязды»).

Выключна дрэнна і няправільна, парушаючы інструкцыю аб выбарах, прайшлі выбары сярод рабочых 3-й змены вязальнага і матальнага цэхаў фабрыкі «КІМ». Упаўнаважаны па правядзенню выбараў у вязальным цэху (ён-жа сакратар парткома фабрыкі) тав. Ляўцоў даў выбаршчыкам «установку», што моў, яны могуць галасаваць толькі два разы, гэта значыць галасаваць толькі за тых кандыдатуры, якія выдзелены парткамітэтам, бо яны па спісу ішлі першымі.

Толькі пасля напіску самых выбаршчыкаў быў прагаласаваны астатнія кандыдатуры, імі вылучаныя ў горсовет. І то не поўнасцю. Адна кандыдатура так і не была прагаласавана. Сам сход адбываўся ў маленькім памяшканні (ленкутку), дзе не для ўсіх прысутных было месца. Работніцы 3-за духаты раз-по-разу выходзілі ў карыдор.

На выбарчым сходзе рабочых матальнага цэха ўпаўнаважаны па выбарах Магербут адхіліў рад дадаткова ўнесімых рабочымі прапаноў да наказу па пытанню аб добрабыце горада і інш., інакш кажучы, стаў на яўны шлях зажыму ініцыятывы выбаршчыкаў. На абодвух сходах палітычная частка наказу не была прачытана.

ЗАРУБЕЖНЫ.

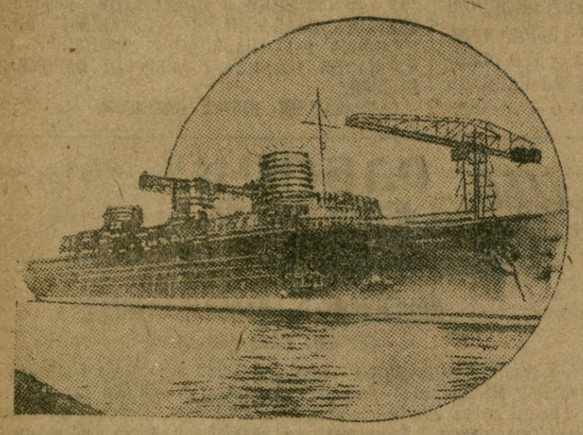

На французскай верфі ў С. Назеры заканчваецца пабудова велізарнейшага ў свеце акіянскага парахода. Яго даўжыня будзе 313 метраў, шырыня 36 метраў, а водазмяшчэнне амаль 79 тыс. тон. Хуткасць парахода дасягне 50 кілометраў у гадзіну. НА ЗДЫМКУ: «Нармандыя» ля верфі.

ЗАМЕЖНЫ ДРУК АБ РАШЭННЯХ ПЛЕНУМА ЦК ВКП(б)

ГЕРМАНІЯ

БЕРЛІН, 30 лістапада. (БЕЛТА). Паведамленне аб выніках пленума ЦК ВКП(б) у частцы адмены хлебных картак і перафармавання палітаддзелаў перадрукавана ўсімі германскімі газетамі.

«Кёльнішэ цэйтунг», каментуючы рашэнне ЦК, піша: «Трэба прызнаць, што калектывізацыя, ахапіўшая цяпер 90 проц. пасеўнай плошчы, істотна аблегчыла дзяржаве загатоўку хлеба».

ЯПОНІЯ

ТОКІО, 30 лістапада. (БЕЛТА). Газеты **«Цугай сіоіс»**, **«Асахі»** і **«Ніці ніці»** прыводзяць кароткі змест рашэнняў пленума ЦК ВКП(б) Газеты адзначаюць, што **«поспехі** палітыкі ў галіне сельскай гаспадаркі і перамога калгаснага ладу далі магчымасць СССР адмовіцца ад хлебных картак». **«Джапэн Адвертайзер»** публікуе резалюцыі пленума ЦК ВКП(б).

АНГЛІЯ

ЛОНДАН, 30 лістапада. (БЕЛТА). Каментуючы паведамленне аб адмене картачнай сістэмы па хлебу і некаторых іншых прадуктах у СССР, рыжскі карэспандэнт **«Таймс»** зазначае, што «ўсё гэта мерапрыемства мае ўсе даныя для паспяховага правядзення і можа спрасціць і палепшыць фінансавае і эканамічнае жыццё ў Совецкім Саюзе».

ПОЛЬШЧА

ВАРШАВА, 30 лістапада. (БЕЛТА). Паведамленне аб пастанове ЦК зрабіла вялікае ўражанне ў Польшчы. Польскі друк змяшчае на відным месцы тэлеграму аб рашэнні ЦК. Рад газет разглядае гэту пастанову, як карэнны зрух у гаспадарчым жыцці СССР.

АНТЫСОВЕЦКІЯ ПРОШУКІ ГЕРМАНСКІХ ФАШЫСТАЎ

ВЫСТУПЛЕННЕ БУЙОНА

ПАРЫЖ, 1 снежня. (БЕЛТА). Пасля прамовы Лаваля ў палаце дэпутатаў выступіў правы дэпутат Франклен Буйон, Рэзкае выступленне яго было накіравана супроць спроб прадстаўнікоў фашысцкага саюза былых франтавікоў Гуа і Манье наладзіць ад імя былых французскіх франтавікоў перагаворы з Гітлерам.

«Ці падумалі вы,—усклікнуў Буйон, звяртаючыся да Гуа,—аб тым уражанні, якое ваша ініцыятыва можа зрабіць, напрыклад, на Літвінава, да якога Францыя звяртаецца з просьбай заключыць пагадненне? Ці падумалі вы, які эфект створыць ваш учынак у Совецкім Саюзе? Няўжо вы не задалі сабе пытанне, ці з'явіцца гэта для Совецкага Саюза стымулам для правядзення той палітыкі, аб якой мы яго просім?

Хоць я з'яўляюся, як і вы, усяго толькі сярэднім французскім грамадзянінам, я маю нікогт гэтага вельмі дакладныя весткі, і, дазвольце вам заявіць, што **намерам тых, якія ільсціні вам у Германіі, з'яўляецца пассарыць нас з Совецкім Саюзам».**

У адказным выступленні Гуа пры неадабральных выгуках палаты прабаваў апраўдаць палітыку непасрэдных перагавораў з Гітлерам.

Цікава таксама адзначыць выступленне неасоцыяліста **Мантэньйа**, які матываваў неабходнасць збліжэння з Гітлерам тым, што інакш у выпадку вайны ў Германіі выбухне рэволюцыя і грамадзянская вайна.

***

ПАРЫЖ, 1 снежня. (БЕЛТА). Палата дэпутатаў выказала давер'е ўраду большасцю 457 супроць 120.

ФРАНЦЫЯ СУПРОЦЬ РАСТАРЖЭННЯ ВАШЫНГТОНСКАГА ДАГАВОРУ

ТОКІО, 1 снежня. (БЕЛТА). Французскі пасол у Японіі Піэр сёння наведаў міністра замежных спраў Хірота і ўручыў адказ французскага ўрада на японскую прапанову аб сумесным растаржэнні вашынгтонскага пагадзення. Паводле слоў газет, французскі ўрад катэгарычна адхіліў японскую прапанову.

За рубяжом

ЗАЯВА ЛАВАЛЯ АБ ЗНЕШНЯЙ ПАЛІТЫЦЫ ФРАНЦЫІ

ПАРЫЖ, 1 снежня. (БЕЛТА). Учора палата ў начным пасяджэнні прыступіла да абмеркавання бюджэта міністэрства замежных спраў. Пасля прыняцця прапановы аб увекавечанні памяці Барту палата заслухала заяву міністра замежных спраў Лаваля аб знешняй палітыцы Францыі.

Падкрэсліўшы, што становішча ў Еўропе выклікае неспакой, Лаваль заявіў, што ён імкнуўся к таму, каб Францыя прыняла самы шырокі ўдзел у рабоце па міжнароднаму ўміратварэнню шляхам моцнай арганізацыі міру, неабходнай цяпер больш, чым калі небудзь.

Адзначыўшы, што перагаворы паміж Францыяй і Італіяй развіваюцца здавальняюча і лічачы, што яны, забяспечваючы незалежнасць Аўстрыі, павінны прывесці к пагадненню, якое дапамагло-б сапраўднаму ўмацаванню міру ў гэтай частцы Цэнтральнай Еўропы. Лаваль адначасова ўказаў, што абмяркоўваюцца ўмовы для заключэння пакта аб узаемнай дапамозе, які даў-бы аналагічны рэзультат ва Усходняй Еўропе.

Закранаючы СССР, Лаваль заявіў: «Пытаюцца, як далёка нас завядзе актыўная палітыка, якую мы вядзем вось ужо каторы час з совецкім урадам. З другога боку, пытаюцца, ці не думаем мы весці асобую палітыку з Германіяй. Хочуць стварыць сумненні ў прэемственнасці і цэннасці нашай знешняй палітыкі. Наша адзіная пазіцыя зводзіцца к наступнаму: занятыя работай па забеспячэнню міжнароднага супрацоўніцтва, мы не намераны замяніць гэта супрацоўніцтва якім-бы там не было двухбаковым пагадненнем. СССР поўнасцю згодзен з намі ў разуменні сутнасці калектыўнага мерапрыемства, ініцыятыва якога належыць яму нараўне з намі. Франка-совецкая салідарнасць павінна ажыццяўляцца адкрыта на карысць усім і ў інтарэсах умацавання міру ва ўсходняй Еўропе».

«Канцлер Гітлер — заявіў далей Лаваль — сцвярджае, што ён жадае міру. Мы патрабуем, каб ён ператварыў у справы свае словы шляхам далучэння да палітыкі, якую мы вядзем у Цэнтральнай Еўропе». Выказаўшы далей задавальненне па поваду збліжэння балканскіх краін з Малой Антантай, Лаваль указаў, што ўзмацненне ўзбраенняў Германіі і парушэнні ёю мірных дагавораў узбуджаюць непакой у Англіі, як аб гэтым сведчаць спрэчкі ў палаце абшчын. «Мы не намераны ніякім чынам ні прымірацца з фактычнай сітуацыяй, створанай для нас узбраеннямі Германіі — прадаўжаў Лаваль — ні ўхіляцца ад абавязкаў, усклладаемых на нас гэтым фактам».

У пытанні аб Саары Лаваль лічыць, што ад Германіі залежыць правядзенне ў нармальных умовах плебісцыта Саарскай вобласці. Але калі парадак у Саары будзе парушан, то Францыя гатова выканаць усе свае міжнародныя абавязацельствы і патрабуе, каб іншыя краіны сумесна забяспечылі выкананне паліцэйскіх функцый.

«Я пацвярджаю прэемственнасць палітыкі Францыі, — закончыў Лаваль, — я гарантую ўсім нашым саюзнікам і прыяцелям наш больш чым калі небудзь актыўны і ўпушчывы давер'е ўдзел у работах у Жэневе».

КАНФЕРЭНЦЫЯ МІНІСТРАЎ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ ПРЫБАЛТЫЦКІХ КРАІН

ТАЛІН (РЭВЕЛЬ), 30 лістапада. (БЕЛТА). Як паведамляе эстонскае тэлеграфнае агенцтва, засядаючая ў Таліне канферэнцыя міністраў замежных спраў Прыбалтыцкіх краін была адкрыта эстонскім міністрам замежных спраў Сельямаа.

Прыбалтыцкія краіны — заявіў Сільямаа, — жадаюць жыць у добрасуседскіх адносінах з усімі суседзямі, удзельнічаць у захаванні еўрапейскага міру і выконваць усе абавязацельствы, ускладзеныя на іх Лігай нацый.

Сусветнае становішча прымушае Прыбалтыцкія краіны пільна сачыць за падзеямі, рабіць свае разлікі з хладнакроўем і паступаць ва ўсіх пытаннях з праворлівасцю.

Літоўскі міністр замежных спраў Лазарайціс далучыўся да гэтых слоў Сельямаа, падкрэсліўшы неабходнасць сумеснага абмеркавання і выпрацоўкі адзінага пункту гледжання Прыбалтыцкіх краін, у той ці іншай міжнароднай сітуацыі ў мэтах абароны сваіх законных інтарэсаў.

Прадстаўнік Латвіі Мунтэрс таксама канстатаваў, што канферэнцыя Прыбалтыцкіх краін сабралася ідраз у момант, калі ў міжнароднай палітыцы можна чакаць важнейшых рашэнняў.

ПРАЦОЎНЫЯ БССР АРГАНІЗУЮЦЬ АКТЫЎНУЮ ДАПАМОГУ АХВЯРАМ ІСПАНСКАГА ФАШЫЗМА

Па ўсіх кутках БССР абмяркоўваецца адозва ЦК МОПР Іспаніі. Рабочыя, калгаснікі і ўсе працоўныя рэспублікі арганізуюць збор сродкаў для аказання дапамогі іспанскім рэволюцыянерам.

Рабочыя менскага завода ЛАНЦУГОЎ ГАЛЛЯ рашылі адпрацаваць папову рабочага дня. 187 рабочых панчошна-трыкатажнай арцелі пастанавілі адпрацаваць па 2 гадзіны. Аднадзенны заработак аддаюць у фонд дапамогі іспанскім рэволюцыянерам 700 рабочых шчотачнай фабрыкі імя Крупскай. Адбыліся таксама мітынгі ў арцелях «Чырвоны інвалід» і інвалідная арцель № 4. Члены гэтых арцеляў уносяць у фонд дапамогі рэволюцыянерам Іспаніі 4-гадзінны заработак.

***

1.200 рабочых завода ГОМСЕЛЬМАШ пастанавілі адпрацаваць у карысць іспанскіх рабочых адзін рабочы дзень.

Дэлегаты ўсебеларускага ЗЛЕТА «ЗОТ» ЦЯЖКАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ звярнуліся з адозвай да ўсіх рабочых БССР аб дапамозе гераічным іспанскім рабочым. Студэнты і выкладчыкі СОУПАРТШКОЛЫ адлічваюць са стыпендыі і зарплаты выкладчыкаў 2 проц., студэнты педкурсаў—1,5 проц. Арцелі Гомеля адпрацоўваюць у карысць іспанскіх рэволюцыянераў па 4 гадзіны.

***

Атрыманы весткі з Тураўскага раёна, што калгаснікі раду калгасаў адлічваюць па 1-3 працадні ў фонд дапамогі гераічным іспанскім рабочым. Пачаўся збор сродкаў у Мазырскім раёне. Саматужнікі Мазыра ўжо сабралі 70 р., калгаснікі калгаса «Комунар»—300 р. (БЕЛТА).

МЕНСК

ПРЫЁМ У тав. ЧАРВЯКОВА ЖОНАК РАБОЧЫХ ЗАВОДА ІМЯ ВАРАШЫЛАВА

Учора па запрашэнню старшыні Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР тав. **Чарвякова** яго наведала дэлегацыя жонак рабочых завода імя Варашылава ў складзе 21 чалавека.

У пачатку гутаркі, дэлегацыя ушанавала памяць тав. **Кірава** уставаннем. Тав. Чарвякоў коратка абрысаваў буйную ролю т. Кірава ў партыі. Ён указаў, што ў адказ на выпад класавага ворага трэба яшчэ цясней згуртаваць рады пролетарыята вакол партыі.

Па просьбе тав. Чарвякова, выказаўся рад дэлегатак, прычым тав. Чарвякоў асабліва цікавіўся ўдзелам жанчын у перавыбарчай кампаніі, сямейным бытам, вучобай дзяцей, дабрабытам кватэр, работай ЗРК, і комунальных прадпрыемстваў.

У заключным слове тав. Чарвякоў прасіў прысутных актыўна ўдзельнічаць у выбарчай кампаніі, бо толькі актыўнасць самих працоўных дапаможа ўзняць культурна-бытавыя ўмовы жыцця рабочых на яшчэ большую вышыню.

ТАВ. ГАЛАДЗЕД ВЯРНУУСЯ З ВОДПУСКА

Старшыня СНК БССР тав. ГАЛАДЗЕД вярнуўся з водпуска і прыступіў да выканання сваіх абавязкаў.

„ЧАПАЕЎ" У МЕНСКУ

З 26 лістапада фільм «Чапаеў» у Менску глядзела 30.000 чалавек.

Паступаюць заяўкі на прагляд «Чапаева» з калгасаў Менскага, Пухавіцкага і іншых раёнаў. На 2 снежня калгаснікі Пухавіцкага раёна закупілі 80 білетаў у кінатэатр «Чырвоная зорка».

З 1 снежня «Чапаеў» дэманструецца адначасова ў кінатэатрах «Пролетарый» і «Чырвоная зорка».

Удзень «Чапаеў» дэманструецца на выбарчых сходах і для часцей Чырвонай арміі.

АДКРЫВАЕЦЦА НОВЫ КАТОК

У зімовым сезоне 1934-35 года ў садзе «Профінтэрн» адкрываецца новы каток. Пры катку ўпершыню ў БССР пачне працаваць зімовы тэатр, у якім можна будзе прысутнічаць, не знімаючы канькоў. У праграме тэатра канцэрты, антракт цыганы, танцы ў так званай зімовай зале танцаў, кіно і розныя гульні. Пры катку будзе спецыяльная раздзявалка на 1.500 чалавек. У чытальні катка—кнігі, газеты, журналы, біліярд, шахматы, шашкі і т. д.

АД'ЕЗД ФРАНЦУЗСКАЙ РАБОЧАЙ ДЭЛЕГАЦЫІ

ШАРЛЬ МАРТЭН — адзін з прыезджых французскіх рабочых дэлегатаў, гутарыць з тав. ЯЧНІКАМ, рабочым кацельнага цэха машынабудаўнічага завода імя Варашылава.

Учора французкая рабочая дэлегацыя выехала з Менска ва Францыю.

Перад ад'ездам з межаў СССР член дэлегацыі тав. **Франшэтаў**, соцыяліст, тэхнік суднабудаўнічай верфі ў г. Саназеры, заявіў карэспандэнту **«Звязды»**:

— Мы правялі ў Беларусі ўсяго адзін дзень. Але гэты дзень зрабіў на нас глыбокае ўражанне.

Той энтузіязм, з якім нас сустрэлі ў Менску рабочыя, студэнты вучоныя, брацкі прыём, аказаны нам старшынёй ЦВК БССР тав. Чарвяковым, даказваюць, што ў Совецкай Беларусі, як і ва ўсім Совецкім Саюзе, працоўны жывуць адным сэрцам.

Аб усім, што бачылі, раскажам нашым таварышам рабочым і сялянам, як толькі вернемся ва Францыю.

Мы будзем заклікаць іх арабіць тое, што зрабілі вы,—пролетарскую рэволюцыю, якая адна толькі можа вызваліць працоўных Францыі ад ярма капіталізма, ад небяспекі фашызма.

Верым, што гэты час не далёкі.

Перадайце праз «Звязду» брацкае прывітанне працоўным Беларусі.

М. Кін.

ХРОНІКА

* **Двухмесячныя курсы дзесятнікаў** па здабычы торфу для сельскай гаспадаркі праводзяцца торфаддзелам Наркамзема БССР у Менску. На курсах навучаюцца 32 чалавекі. Выпуск курсаў 1-га студзеня 1935 г.

* **Алімпіяда комсамольска-маладзёжнай самадзейнасці** праводзіцца камітэтам ЛКСМБ палітэхнічнага інстытута ў пачатку снежня. У праграме алімпіяды—спевы, танцы, ігра на струнных інструментах, фортэпіяна, расказы, дэкламацыя і фізкультурныя спаборніцтвы. Лепшыя комсамольцы будуць прэміраваны і дапушчаны да ўдзелу ў гарадской комсамольскай алімпіядзе.

* **Саго — асобны від круп** — пачала вырабляць харчовая прамысловая кампанія. Выпушчаны першыя 14 тон. У 1935 годзе будзе выпушчана 250 тон.

* **Дзіцячы універмаг** — буйнейшы ў Беларусі — адкрыецца ў Менску ў снежні.

* **Партыю раяпяў** адтрымлівае ў бліжэйшы час гарадскі спажывецкі саюз. Раялі будуць прадавацца пры 17 універмаг.

* **12 лепшых ударнікаў хлебакамбінату** — шэфа гарадскога совета — заадзерджаны соцыялістычнымі намеснікамі загадчыкаў аддзелам горсовета.

* **50 тыс. рублёў выдзелена Водаканалтрэсту** на праектаванне капітальных работ у 1935 годзе. Намячаецца пракладка 3 тыс. пагонных метраў вулічнай каналізацыйнай сеткі, папаўненне палёў фільтрацыі, бурэнне двух новых артэзіянскіх скважын і т. д.

* **Земельны участак** па Совецкай вуліцы № 140 адведзен для пабудовы 6-павярховага будынку тэхнікума народна-гаспадарчага ўліку.

ЦІ ГАТОВЫ МЕНСКІЯ ЭНЕРГАГАСПАДАРКІ ДА ЗІМЫ?

Па гэтаму пытанню «Звязда» і Менгарком КП(б)Б склікаюць нараду кіраўнікоў Менскай ЦЭЦ, электрастанцыі і прадпрыемстваў.

На нараду павінны з'явіцца дырэктары, галоўныя і дзяжурныя інжынеры, машыністы турбін і старэйшыя качагары ЦЭЦ і электрастанцыі, дырэктары наступных прадпрыемстваў: з-да імя Варашылава, «Комунар», «Большэвік», імя Мясніцкова, «Окцябр» Ланцугоў Галля, імя Молатава, імя Кагановіча, ф-кі імя 8-га сакавіка, «Комунарка», «Беларусь», «Ударнік», імя Крупскай, і «Пролетарый». Выклікаюцца дырэктары: энергатрэста—т. Ардачнікаў, Навукова-даследчага інстытута—т. Слонім, загадчык энергасектара інстытута т. Хайтовіч і навуковы спецыяліст інстытута т. Цепяровіч.

Нарада абмяркуе пытанні:

1. Гатоўнасць энергагаспадарак да зімы.
2. Эканомія электраэнергіі і палівы.

Нарада адбудзецца 4 снежня у 7 г. вечара у памяшканні рэдакцыі «Звязда» (III паверх, промаддзел).

«Звязда», Менгарком КП(б)Б.

Адказны рэдактар Н. ЛЕНЦНЕР.

Гукавы кіно-тэатр „Чырвоная Зорка" — Гукавы мастацкі фільм ЧАПАЕЎ. Звыш праграмы - КАНЦЭРТ

Гукавы кіно-тэатр „Пролетарый" — Гукавы мастацкі фільм ЧАПАЕЎ. Кіно „Інтэрнацыянал" — НОВАЯ ПРАГРАМА

Кіно „СПАРТАК"
Ад 3 снежня
УСХОДНІ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ
ДАЧКА ГІЛЯНА
драма ў 8 частках.
У праграме кінохроніка.
ШТОДЗЕННА 4 сеансы.
Каса—з 4 гадзін дня.

ПАПРАЎКА
У табліцы 5 ай Усесаюзнай Латарэі Аўтадора, змешчанай у газеце „Звязда" ад 30 XI-34 г., № 268, няясна надрукаваны наступныя нумары:

№№ серый	№№ лах. білетаў	Кошт выйгр. у руб.	№№ серый	№№ лах. білетаў	Кошт выйгр. у руб.
81194	56	500	05971	65	200
82966	63	100	06921	63	100
83221	87	4000	08586	17	500
83244	81	100	08988	82	100
83624	78	300	08989	55	100
83912	64	200	09022	75	6000
84298	13	6000	09062	21	25
84315	21	300	09413	79	100
84334	29	300	09835	64	200
84458	98	200	09921	91	100
84459	99	300	09906	42	100
84485	52	300	10051	24	200
85043	19	300	10106	45	300
85045	63	300	12893	67	100
85504	65	500	14281	87	100
85581	62	200			

Таксама надрукаваны: 05300 84 300 р.
Трэба чытаць — 05800 34 300 р.

ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ КАМІСІЯ
даводзіць да ведама ўсіх прафарганізацый, ЖАКГаў і ўсіх арганізацый, што
ПОЗВЫ НА СХОДЫ ПА ВЫБАРАХ У СОВЕТ
выдаюцца на ўсе выбарчыя участкі да 10 снежня ўключна.
Позвы выдаюцца штодзенна ад 9 гадзін раніцы да 11 гадзін вечара, у памяшканні Горсовета, пакой 32 (II паверх).
Гарадская выбарчая камісія.

АДКРЫТ ПРЫЁМ ПАДПІСКІ на 1935 год
„ЗА РУБЕЖОМ"
штодзённы журнал-газета падрэдакцыяй М. ГОРКАГА і Міх. КАЛЬЦОВА.
Нарысы, артыкулы, фельетоны, дакументы, расказы, малюнкі, партрэты, карыкатуры і т. д. з замежнай прэсы, друкуючае ў „За рубежом", знаёмяць дзесяткі тысяч совецкіх чытачоў з палітыкай, эканомікай, культурай, бытам, навукай, тэхнікай, літаратурай і мастацтвам Захаду і Ўсходу.
ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—30 руб., 6 мес.—15 руб., 3 мес.—7 руб. 50 кап.
„ОГОНЕК"
самы распаўсюджаны штодзённы ілюстраваны журнал у СССР.
ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—7 руб. 20 кап., 6 мес.—3 р. 60 к., 3 мес.—1 руб. 80 кап.
ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: Масква 6, Страстной бульвар, 11 „Жургазоб'яднанне" (інструктарамі і ўпаўнаважанымі Жургаза ўсюды поштай і аддзяленнямі Саюздрука.
„ЖУРГАЗОБ'ЕДИНЕНИЕ".

Даводзіцца да ведама ўсіх падпісчыкаў журнала
„БОЛЬШЭВІК БЕЛАРУСІ"
што 3 снежня г. г. выйдзе з друку 20 нумар журнала
ЗМЕСТ:
ПЕРАДАВЫ — Мажэрыстска-лекінскую вучобу—на ўзровень задач партыі.
В. ЛЯЎКОВА — З гісторыі Окцябрскіх дзён на Беларусі.
Л. РУДЗІЦКІ — Асноўныя прынцыпы соцыяльнай выбарчай сістэмы.
С. МІЛЛЕР — Перабудова партыйнай работы—асновы масавага прыпыву ў калгасы.
В. КІРЫЛАЎ — Асенне-зімовыя перагонкі — важнейшая задача транспарта.
А. ВАЛАБРЫНСКІ — Менделеў і дыялектычны матэрыялізм.
Кансультацыі.
А. ГАРЗЛІКАЎ — Узорна арганізаваць вінаўну жывёлу.
Крытыка і бібліяграфія.
Г. ЕРАФЕЕЎ і Н. СЫРЗЦ — Тэатральнае на месцах.
Кніжная паліца.
Пастановы ЦК КП(б)В.

Укладзены штампы 2-й механічнай пекарні: 1) „2-я механічная пекарня", 2) „Зволяк", 3) „Прыняты". Лічыць не сапраўднымі.

ШУКАЮ 1—2 пакоі ў любым раёне горада. Згодзен на рамонт і іншыя выдаткі.
Звяжіць па тэлефону 21—360.

ПЛАН СПРАВАЗДАЧНЫХ СХОДАЎ

менскага гарадскога совета рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў на 3 снежня

№ выбарчага участку	Выбарчы ўчастак (назва прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый)	Лік выбарш.	Час правядзення сходу	Месца сходу	Дакладчык
188	Мясцком № 10 Белводгаса	195	19 гадз.	Дом Урада, 4-ты паверх, пакой № 466	Каган
189	Рабфак ВДУ	439	20 „	302 аўдыторыя галоўнага корпуса Універсітэцкага гарадка	Горспажыўсаюз
190	Белкантора Стальзбыта, Кіраўніцтва мер і вагаў, Пратэзная майстэрня Наркамздрава, Белкантора, Металлом, Беладдзяленне Стальзбыта і рамонтныя майстэрні Горсовета, работнікі к. металістаў	170	18 „	Клуб пісьменнікаў	Лапідус
191	Райзаготкантора Саюзгаготскур і раскройная база, скрыначная майстэрня Саюзскурабутказбыт, Белкантора і Беладдзяленне Саюзскурабутказбыта, Белскурабуткатрэст, абутковы склад № 13, Беларуская рэспубліканская кантора Саюзгаготскур, аптовая база, розніцны магазін і салатопня. Ці саюза скурнікаў	258	18 „	Клуб будаўнікоў	Пятрухін
192	Работнікі ЗВК і магазінаў калгаса імя Лекерта, рабочыя будучастка, ЗВК, будучастак 98, абслугоўваючы персанал АВВШ		18 „	Клуб комунальнікаў (Наміга 8)	Верба
193	Люстэркавая фабрыка мясц. прамысловасці і скрыначная фабрыка БГА завод Госторгтары	—	18 „	Клуб глухіх	Розін
194	ВЭТ, Цэнтральная акумулятарная станцыя, Электрабыт, праектны аддзел, Мантажны аддзел	208	19 „	Памяшканне праектнага аддзела ВЭО	Купрыянаў
195	Інстытут Наргаса (планавы і квацерацыйны факультэты)	702	20 „	Актавая зала ВДУ	Варанкоў
196	Утрыманцы па жэтках №№ 49, 50, 56, ЖВКТ „Чырвоны швайнік"	500	18 „	Клуб імя XIII-годдзя	Дунец
197	Утрыманцы па жэтках №№ 5, 6, 38	500	18 „	Клуб імя Сталіна	Варно
198	Рамонта-трактарная майстэрня, Беларускае аддзяленне Саюзсоугасснаба Кіраўніцтва Упаўнаркомсоўгасаў, Садагародтрэст, Лугтрэст, Насентрэст, Саюзнасеннавод і база, Кантрольна-насенная інспекцыя і ЦП РЗС, Малочна-прамысловы соўгастрэст, Служба ўліку пры інстытуце аховы раслін, Белкантора Галоўпушкасрэм, Ветлабараторыя, склад ветснабжэння, склад Ветскаброма, Белпушкакрольказодтрэст, Менсвінавадтрэст, Менская конная база, Рэспубліканскі камітэт жывёлагадоўчых соўгасаў	380	19 „	Клуб імя VII з'езда профсаюзаў	Гурло
199	Работнікі гасцініц, групком Жыллясемкіраўніцтва, групком аддзела добрабыта, школа ФЗН комунальнікаў, ЦП саюза гарадскіх прадпрыемстваў, Гартоп, Бюро інвентарызацыі, прыбіральшчыкі рынку, гужтрэст	556	18 „	Клуб Дома селяніна	Драбышэўскі

АДКРЫТ ПРЫЁМ ПАДПІСКІ на 1935 год
„ВОРОШИЛОВСКИЙ СТРЕЛОК"
двухтыднёвы масава-папулярны спартыўна-стрэлковы і ваенна-тэхнічны журнал, орган ЦС Асавіяхіма.
ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—6 р., 6 мес.—3 руб., 3 мес.—1 р. 50 к.
„ХИМИЯ и ОБОРОНА"
штомесячны масавы журнал па пытаннях хіміі і пратівагазавай абароны, орган ЦС Асавіяхіма.
ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—6 р., 6 мес.—3 р., 3 мес.—1 руб. 50 к.
„САМОЛЕТ"
орган ЦС Асавіяхіма СССР.
Штомесячны ілюстраваны навукова-папулярны авіяцыйна-тэхнічны журнал.
ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—9 р., 6 мес.—4 р. 50 кап., 3 мес.—2 р. 25 кап.
ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: Масква 6, Страстной бульв., 11 Жургазоб'яднанне інструктарамі і ўпаўнаважанымі Жургаза, усюды поштай і аддзяленнямі Саюздрука.
„ЖУРГАЗОБ'ЕДИН�ЕНИЕ".

ЗАВОЧНАЕ АДДЗЯЛЕННЕ
Бел. с.-г. інстытута
(г. Горкі, БССР)
праводзіць студэнцкі набор
на завочнае аддзяленне падрыхтоўкі
заатэхнікаў і агрономаў-палеводаў у аб'ёме вуза.
Працяг навучання—4 г. 6 м., а таксама на вечерна-завочныя курсы павышэння кваліфікацыі заатэхнікаў і агрономаў вышэйшай, сярэдняй і нізейшай адукацыі з адрывам і без адрыву ад вытворчасці. Пачатак навучання—ад 2 да 10 месяца.
Падрабязныя указанні (праспект) адсылаюцца па атрыманні паштовых марак на 40 кап.
Адрас: БССР, г. Горкі, с.-г. інстытут, завочнае аддзяленне.
Дырэкцыя.

Менск, друкарня «Звязды». Выпускаючы—ДОДЗІН, ст. варш тар — БЯРОЗАВІК, ст. мантажнік — ПЕРАКЛАДНЕЎ, ст. стэрэатыпёр—КАГАН, ст. друкар—АНУЧЫН. Вул. Галоўнітбала № Н—6210.